

Şükrullah Yavuzer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Şükrullah Yavuzer

ÖZGEÇMİŞ

Yazarımız Van Başkale doğumludur. İlk ve orta okul öğrenimini Başkale’de , lise öğrenimini Gevaş Lisesi ve Van Mehmet Akif Ersoy Lisesi’nde , Yüksek öğrenimini Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi ile Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesinde tamamladı. Yüksek Lisansını Yüzüncü Yıl Üniversitesi “ Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Yönetimi ve Teftişi Bilim Dalı’nda” yaptı.

1995 yılında İstanbul iline öğretmen olarak atandı. İstanbul’da iki yıl öğretmenlik yaptıktan sonra Van iline tayin oldu. Van ilinde çeşitli okullarda öğretmenlik yaptı. Vatan görevini Ankara ili Etimesgut ilçesi ve Bitlis ili Tatvan ilçesinde Asteğmen-Öğretmen olarak ifa etti.

Milli Eğitim Bakanlığınca düzenlenen Eğitim Yöneticiliği Sınavını başarı ile kazanarak sırası ile;

Okul Müdür Yardımcılığı, Okul Müdürlüğü, İskele Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Kurucu Müdürlüğü , Van Merkez Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğü, Van-Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Kurucu Müdürlüğü , Van İl Milli Eğitim Şube Müdürlüğü, Van-İpekyolu İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü Araştırmacı görevlerinde bulundu.

Görev yaptığı süreç içerisinde yaptığı başarılı çalışmalardan dolayı çok sayıda ödülleri aldı.

Taekwondo Sporu ile profesyonelce ilgilenmektedir. Van ilinin ilk özel spor salonu DO-SAN YAVUZERLER SPOR SALONU’nun (1984) kurucularından ve ilk antrenörlerindedir. Bu salonda binlerce öğrenci yetiştirmiştir. 1994 yılında da Yüzüncü Yıl Üniversitesi bünyesinde Taekwondo Çalışmalarını başlatmış Üniversiteler arası Türkiye Şampiyonasında Üniversiteye çok sayıda Türkiye Birinciliği kazandırmıştır. On beş yıla yakın Taekwondo antrenörlüğü yapan şair 1988-1992 yıllarında Türk Millî Takımına Davet edilmiş olup; İl, bölge, Ulusal ve Uluslararası şampiyonalarda birincilik dereceleri elde etmiştir. Bu sporun Van’da yaygınlaşması için 25 ayrı okulda spor salonları kurmuş ve Halk Eğitim Merkezleri aracılığı ile bu salonlarda kurslar başlatarak spor alanında önemli çalışmalara imza atmıştır.

Şair Van ilinin yerel ve Bölge gazetelerinde belirli dönemlerde köşe yazarlığı yapmıştır.

“Ben Mülteciyim Biraz” adlı şiir kitabı ilk yayınlanan eseridir.

Yüzüncü Yıl Üniversitesi ile birlikte düzenledikleri “Eğitimde Sorunlar ve Çözüm Önerileri Çalıştayında” ve yine “Eğitimde Akademik Başarının Yükseltilmesi Çalıştayında” yaptığı çalışmalarla bu çalıştay raporları kitaplaştırılarak yayımlanmıştır.

33 Kurşun

Yıl Bin Dokuz Yüz Doksan Üç
Mayıs'ın Yirmi Dördü
Malatya'dan yola çıktı
Otuz üç vatan evladı

Yirmili yaşlarda
Hepsi civan
Hepsi mert
Bingöl'deki birlikleriydi
İstikamet...

Hepsinin hayalleri vardı
Geride bekleyenleri
Umutları , aşkları
Kiminin anası
kiminin babası
Kiminin tazelik sevdası...

Çantada
Yardan kalma
Gül kurusu
Elleri kınalı
Ana kuzusu
Hâlâ üzerindeydi
Ana kokusu...

Bingöl'e on Kilometre kala
Keskin bir viraj
Yer Elazığ-Bingöl karayolu
Mevki Bilaloğlu
Otuz üç Fidan yolda
Cellatlar pusuda...

Üstlerinde elbiselerinden gayrı
Hiçbir şeyi bulunmayan
Silahsız Otuz Üç Fidan
Pusuda bekleyen zalimlere
Rehin düştü ...

Bingöl dağlarında
Otuz Üç Fidan
Yüreklerinde iman
Geldi diyordu melekler
Şehitlik sıran
Gözlerini kırpmadan
Olacaklardı vatana kurban...

Dağda ince
Patika bir yol
Gece boyunca

Yürüdüler
Dereye gelince
Sabaha doğru
Son sularını içtiler
Kevser suyu niyetince...

Dere kenarında
Sıraya dizildiler
Meleklerin saf tuttuğu gibi
Kıyamdaydılar
Sıra sıra dağlar gibi...

Zaman durdu
Silahlar ateş kustu
Yoktu Zalimlerde
Allah korkusu
Yayıldı Gökyüzüne
Şehadet kokusu....

Hayalleri umutları vardı
Sevdaları yarınları
Zalimler tetiğe bastı
Yankılandı Gökkubbede
Kiminin Anam
Kiminin Allah nidaları

Otuz üç Can
Otuz üç kurşun
Bingöl Dağı kan revan
Ocaklara düştü şivan
Bir dağın göçmesi gibi
Toprağa düştü
Otuz üç Fidan
Bingöl Dağı
Kan kırmızı gülveren...

Silahlar ölüm kustu
Tekrardan
Elli kurşun her bir yiğidin
Payına düşen
Nasıl bir vahşetti bu
Dünyada görülmeyen
Bu Nasıl bir kin
Nasıl Bir vicdan
Dayanır mı buna yürek
Dayanır mı Can?

Otuz üç Can
Kıyamdan Secdeye
Geçmişti artık
Derenin kenarı
Cennetten bir fidanlık...

Zalimler bilmiyorlardı
Annelerin döktüğü gözyaşı
Kurşun olur
Delik deşik eder
Dağı taşı
Seher vaktinde
Cennet kokuyordu
Şehitlerin naşı....

Adem zongur, Kırıkkale
Kaniyla yeşerdi
Kırmızı bir lale
Hemen sağında yatıyordu
Aydın Kuzey,
Memleketi Çanakkale...

Malatya'dan Hikmet Özdemir
Kader bu
Şehadet ilahi emir
Konya'dan İlyas Uyar
Bu zulüm
Hangi kitaba Uyar?..

Bolu'dan Murat Menteş
Yerde yatıyordu artık
Otuz üç Güneş
Hasan Aslan, Trabzon
Tohum verdi güller
Bire on
Hilmi Şahin, Konya
Cebinden çıktı
sevdiğinden bir yazma
Mehmet Tura, Adana
Hep birlikte
Kanat takıp uçtular yaradana...
Nihat Odabaşı, Kastamonu
Belli ! Bu küffarın oyunu
Yoksa kardeş kardeşi vurur mu?

Şehidin Avucunda
Bir resim
Sevdiğidir kesin
Bu resim
Son nefesin....

İsimler
İster Nihat, İlyas Hasan olsun
İsterse Ahmet...
Hepsinin ismi
Artık oldu Mehmet
Memleketleri ise Cennet...

Yiğide şehadet haktır
Yezide zillet müstehak
Ebediyen payidar kalacaktır
Şehit kokan bu cennet toprak..

Şükrullah YAVUZER
12 Mayıs 2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Alınan

Şiirin bana yürüdüğü gecelerde
Ben de Şiire yürüdüm
O üstüne alındı
Ben yalnız senin şairin değilim
İki gözüm
Herkes benden bir şey alır
Kimi aşk , kimi ölüm ,
Kimi yalnızlık,
Kimi mutluluk,kimi Hüzün
İşte gülüm
Kimin payına ne düşerse....

Şükrullah YAVUZER
03 Mayıs 2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Anlat Bana

Anlat bana
Ellerini
O canım ellerini
Yumak yumak göğe açılınca
İçine inciler dökülen
O canım ellerini anlat

Anlat bana
Gözlerini
Masmavi
Bir gökyüzü çizen
O canım gözlerini anlat

Anlat bana
Saçlarını
Sonbahar rüzgarında dağılan
O canım saçlarını anlat

Anlat bana
Nefesini
Gül kokan bahar kokan
O canım nefesini anlat

Anlat bana
Yarınlarını
Benle geçecek olan
O güzel yarınları anlat
Şairlerin şiirlerinde
Anlata anlata
Bitiremeyeceği yarınları
Masmavi
Bir gökyüzü dolusu yarınları...

07.05.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Anlatabilseydim Eğer

Anlatabilseydim eğer;
Sana Ebubekir'in
Sadakatini anlatırdım.
Tereddüt etmeden
Lafı eveleyip gevelemeden
-Muhammed öyle diyorsa öyledir
Diyen teslimiyeti anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Ali'nin ilmini anlatırdım
-Bana bir harf öğretenin
Kırk yıl kölesi olurum
Diyen ilmin kapısı, Ali'yi anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Osman'ın edebini anlatırdım.
Meleklerin bile haya ettiği sahabeyi,
Tüm malını Allah yolunda infak eden
Osman'ı anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Ebuzer'in yalnızlığını anlatırdım.
-Ya Ebuzer yalnızlık zor değil mi?
Diye soran Nebi'ye
-İnsanlar daha zor Ya Resulallah
Diyen Ebuzer'i anlattırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Zeyd'in zeytin gözlerini,
Ellerini anlatırdım.
Taif'te , Akabe'de Resul'ün elini
Hiç bırakmayan,
Zeyd'in ellerini anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Eyüp'ün sabrını,
Musa'nın aşasını,
Meryem'in İsa'sını anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Fatıma'nın iffetini,
Hüseyin'in yiğitliğini,
Sümeyye'nin şehadetini anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Selahaddin'in
Kudüs aşkını anlatırdım.
-Kudüs feth olununcaya kadar
Bana gülmek haram olsun diyen
Şarkın Sulatanını anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;

Sana Yunus Emre'yi,
Mevlana'yı,
Ahmed-i Hani'yi,
Feqiy-ı Teyran'ı anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana yedi Güzel Adamı anlatırdım.
Cahit'in Zarif'liğini
Adil'in Erdem'liğini
Nurı'nın Pakdil'ini
Akif'in İnan'cını
Rasim ve Aladdin'in kardeşliğini
Ali Kutay'ın kutlu davasını anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana yediveren Üstadı anlatırdım.
-Eyvah Eyvah Sakaryam
Sana mı düştü bu yük?
Bu dava öksüz, bu dava hor,
Bu dava büyük.
Diyen Çile'nin adamını anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Sana Şeyh Edebalı'nın nasihatini
Fatih'in rüyasını
Ataların İslam sevdasını
Ve onların mirasçısını
Uzun Uzun, Adam gibi anlatırdım...

Anlatabilseydim eğer;
Şana insanın kusurlu,
İslam'ın ise
Kusursuz olduğunu anlatırdım...

Şükrullah Yavuzer

Anlatamadıklarım

Yüreğime ektiğın acıladı,
Saçlarıma düşen aklar.
Hayatıma bıraktığın izlerdi,
Yüzümdeki çizgiler.
Sana anlatamadıklarımıdı,
Yanağımdan süzülen yaşlar...

Şükrullah Yavuzer

Aramızda Açtığın Uçurumdan Attım Seni

Sıradanlaştı seninle her şey
Günden güne azalıyorsun bende
Damla damla
Küçülüyor tükeniyorsun
Bakış bakış ölüyorsun içimde
Adım-adım sona yaklaşıyorsun
Şanıyordumki Ben ölmeden
Ölmezdi içimdeki sevdan
Yüreğimde açtığın
Çatlaktan sızdı
Sevgim güvenim inancım
Hiç bir zaman dolmayacak
Kocaman bir boşluk
Bıraktın içimde
Yüreğime kurduğun
Dar ağacına astım seni
Avucuma tutuşturduğun
Ateşte yaktım seni
Seller misali akıttığın
Yaşta boğdum seni
Aramızda açtığın
Uçurumdan attım seni
Hadi söyle iki gözüm
Hadi söyle
Bir zamanlar gülüşüne öldüğüm söyle
İnsan sonunu böyle hazırlar mı?
Hadi söyle
Neden bende kendini bitirdin?
Ölümsüzlük varken
Neden bendeki seni öldürdün?

Şükrullah Yavuzer

Babayım Ben

Babayım ben
Bakışları demirden
Yüreği çelikten
Haşın sert görünen
Babayım ben
İşte böyle
Yanlış bilinen...
Babayım ben
Sevgisini yüreğinde eriten...

Şükrullah Yavuzer

Bâki Dost Yalnızlık

Dostluklar satılık
Sevgiler bedelli
Yürekler kiralık
Sahte etrafındaki
Kalabalık
Tek huzur
Secdeye vardığım
Namazlık
Başımı tek
Koyduğum yastık
Selam sana
Bakı dost
Yalnızlık....

Şükrullah Yavuzer

Bakma Sen

Sen bakma yaşıma, başıma,
Bakma sen dağ gibi duruşuma,
İçimde hiç büyümeyen bir çocuk var...

Şükrullah Yavuzer

Bayram

Hüzünlü bir bayram
Belki daha hüzünlüsü
Fetih idrakinde olamayışımız.
Fetih ne demek?
Fetih demek
Bir kapıyı açmak ,
Bir gönlü açmak
Hassas bir yüreğe dokunmak...
Belki biz gönülleri
Açamadık
Belki bir garibin
Kapısını çalamadık
Belki bir hayır duası alamadık.
Belki dokunamadık
Hassas bir yüreğe...

Hüznümüzün sebebi
Bu Olsa gerek!
Sebep başka ne ola?

Bu bayram
Bayramınız Fetih ola...

Şükrullah YAVUZER
25 Mayıs 2020
(Ramazan Bayramı 2. Gunü)
VAN

Şükrullah Yavuzer

Ben hep üzüleceğim

Sana çıkıyordu
Şehrin tüm sokakları
Sana özenerek açıyordu
Mevsimin çiçekleri
Hep seni andırıyordu
Vangölü'nde gün batımı saatleri
Üzerime dikilmişken
Şehrin ışıktan gözleri
Aşinasıyım bu sokakların
Öteden beri
Çıkamaz sokağı gibiydin mahallemizin
Dudaklarımda eskilerden kalma
Bir tebessüm
Sokağın kaldırımlarında
Ayak izin
Bende bu kafa
Sen de bu yürek olduğu müddetçe
Ben hep üzüleceğim

Şükrullah Yavuzer

Ben Mülteciyim Biraz

Ben mülteciyim biraz
Evinden, barkından kopartılan
Ben mülteciyim biraz
Ayağına çelme takılan
Ben mülteciyim biraz
Cesedi kıyıya vuran...
Ben Mülteciyim biraz
Hakk'a iltica eden...

Ben zenciyim biraz
Derisinin rengi gibi
Kaderi de kara olan
Ben zenciyim biraz
Horlanan , dışlanan
Ben zenciyim biraz
Pazarlarda alınıp satılan
Ben zenciyim biraz
İnsanlığın alnında
Bir kara leke gibi duran...

Ben Filistinliyim biraz
Feryadı duyulmayan
Ben Filistinliyim biraz
Gazgede ablukaya alınan
Ben Filistinliyim biraz
Smokinli soytarıların
Melon Şapkalıların sofrasına
Meze olan
Ben Filistinliyim biraz
Sapan taşı ile
Selahaddin'e yar olan ...

Ben Kızılderiliyim biraz
Acımasızca soykırımı uğrayan
Ben Kızılderiliyim biraz
Solukbenizlilerce toprağı talan edilen
Ben Kızılderiliyim biraz
Adım Oturanayı, Adım Karaboğa
Ben Kızılderiliyim biraz
Mayam doğadan
Ben Kızılderiliyim biraz
Çok daha insanım
Rühsuz Beyaz Adamdan...

Ben Muhsinim biraz
Soğuk betonda üşüyen
Ben Muhsinim biraz
Filistin askısında Allah diyen
Ben Muhsinim biraz
Zemheride açan kardelen...

Ben Mehmedim biraz
Gez göz arpacık
Namluda düşman
Ben Mehmedim biraz
Yürekte iman
Ben Mehmedim biraz
Bayrak inmesin
Ezan dinmesin diye
Çocukları yetim kalan...

Ben İbrahimim biraz
Elimde balta put devirenim
Ben İbrahimim biraz
Nemrudi ateşlerde açan gülüm

Ben Halepçeli bir çocuğum biraz
Ak sakallı dedemin kucağında
Ben Halepçeli bir çocuğum biraz
Ölümü gördüm Elma Şekeri tadında...

Ben Ömer Muhtarım biraz
Çöl Arslanıyım Küfre etmedim biat
Ben Ömer Muhtarım biraz
Slunța'da , bir sonbahar sabahında
Ben Ömer Muhtarım biraz
Soysuz bir dar ağacında Hakkı Haykırdım Nar ağacına inat...

Ben Yusufum biraz
Baba sevgisi çok görülen
Ben Yusufum biraz
Kardeşçe kuyuya atılan
Ben Yusufum biraz
" Ey Mağlup olmayan Galip
içinde bulunduğum durumdan kurtardır" , duam
Ben Yusufum biraz
Gömleği arkadan yırtılan
Ben Yusufum biraz
Mısıra sultan olan....

Şükrullah YAVUZER
21.04.2020
Karantina Günleri
VAN

Şükrullah Yavuzer

Ben Sende Öldüm

Senden önce
İki arada bir derede
Yaşıyordum Kendimce
Sen buna yaşamak mı diyorsun?
Her şeyi
Ben sende yaşadım...

Elim kalem tutmuş
Mürekkep yalamıştım
Hem gezip hem okumuştum
Kendimce bir şeyler biliyordum.
Sen buna bilmek mi diyorsun?
Ben sende kendimi bildim...

Aklın gitmelerde
Demek Gidiyorsun
Bana hoşçakal diyorsun
Kaldım
Sen buna kalmak mı diyorsun?
Ben sende kaldım.

Ve
Gittin..

Hala üzerimde kokun
Sıcaklığın tenimde
Bardakta dudak izin
Yıldızlı Aynada yüzün
Gittin
Sen buna gitmek mi diyorsun ?

Radyoda senin şarkın
Balkonda Güller seni fısıldıyor
Televizyonda sevdiğin dizi
Gecede mavi gökyüzün
Kuşlarda sesin
Meltem senin nefesin
Gittin
Sen buna gitmek mi diyorsun ?

Gittin
Ellerini almadan benden
Sen buna gitmek mi diyorsun ?

Gittin
Gözlerini bende unuttun
Sen buna gitmek mi diyorsun ?

Gitsen de çok uzaklara
Sonsuzluklara
Sen bende sonsuz kaldın...

Gidersen ölürüm demiştim
Öldüm öldüm dirildim
Sen buna ölmek mi diyorsun ?
Ne zormuş kendini anlatamamak
Yaşarken ben sende öldüm.

Şükrullah YAVUZER
21 Mayıs 2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Ben Senden Vazgeçtim

Toprak bir ev, duvarında üzerlik,
Avcı kafesinde ötmede keklik.
Can çekişen sarı mum ışığında,
Ahzar bir kadın, üzerinde gecelik.
Cesaret mi bu seçemedim, yoksa delilik,
Ağlayamam da serde var erkeklik,
Güneşi göğsünde söndüren gelincik,
Ben, senden vazgeçtim, bir akşam üstü.
Ebuzer gibi yalnızlığı seçtim...

Toz-pembe hayallerden, içli şiirlerden
Çekip elimi ayağımı bu şehirden,
Gidiyorum...
Ben hayata, hayat bana küstü,
Sana zafer, bana yenilgi düştü,
Ben, senden vazgeçtim bir akşam üstü
Zambaklar gibi yalnızlığı seçtim...

Şükrullah Yavuzer

Beni Ararsan

Eğer bir gün beni ararsan;
Bir garibin tebessümünde ,
Bir şarkının nağmelerinde,
Bir sevda şiirinin dizelerinde,
Ve Bir aşğın buğulu gözlerinde,
Bulabilirsin

Eğer bir gün beni ararsan;
Fİlistinli bir çocuğun sapan taşında,
Anadoluda bir kilim nakışında ,
Ve Bir yetimin masum bakışında,
Bulabilirsin

Eğer bir gün beni ararsan;
Garipler mezarlığında
Bir selvinin altında
Ve Bir şair yalnızlığında
Bulabilirsin

Şükrullah YAVUZER
26.07.2020
Van

Şükrullah Yavuzer

Beşinci Mevsim

Sonbahardı,
Bulutlar buğulu gözlerim gibi,
Ağlamaya hazırlanıyordu.
Yarım asırlık bir çınar,
Başı önünde,
Ağaçlara doğru yürüyordu...

Yapraklar sarı,
Dallar kuru,
Ağaçta yalnız bir kumru,
Kimsenin anlamadığı
Bir dilde ağlıyordu...

Yapraklar sarıya boyanırken,
Kuru dallar arasında,
Bir gül filizleniyordu.
Gül yaprak açıyor,
Yar gülüyordu.
İkisi birbirine,
Ne kadar da benziyordu...

Yol alıyor,
Başka iklimlere kuşlar.
Umutlar kalıyordu,
Bir başka bahara.
Böcekler kışa hazırlık telaşında,
Kendini boşluğa bırakan yapraklar,
İntihar ediyordu dallarda,
Yapraklara selam duruyordu
Ağaçlar

Güneş artık eskisi gibi ısıtmıyor,
Adını kazıdığım ağacı görüyorum,
Güneş gülümsüyor,
Isınıyor zenci yüreğim...

Kemale eren asırlık çınar,
Etrafında yoktu artık,
Gül deren yar.
Tüm mevsimler gibiydi aşkımız,
En çokta sonbahar...

Üzgündü mevsim,
Hüzün doluydu günler,
Yaprak döküyordu asırlık çınar,
Dibinde yalnız bir şair,
Bir şeyler arıyor gibiydi,
Maziye dair,
Bedeni yorgun,
Yüreği ihtiyar...

Rüzgârın peşine takılan,

Yaprak gibiydi 6m6r,
Ve bundan sonrası;
On 6c6nc6 ay,
Beşinci mevsim,
Bambaşka bir diyar...

Hazan mevsimi geldi,
G6c6yorum kuşlar gibi,
Son yolcusunu bekliyor artık,
O "sessiz gemi" ...

ř6krullah Yavuzer

Beyaz Düşler

Gecenin gölgesinde,
Beyaz düşlerin var sandım.
Güneş doğunca
Sana dair tüm hayalleri,
Gökyüzünün maviliğine saldım...

Şükrullah Yavuzer

Beyaz Zambak

Kuytuda açar
Beyaz bir zambak
Sevdan senden
Uzak mı uzak
Güneşi örter
Telli bir duvak
Nemli Gözlerinden
Güneşi içmekti
Sensiz yaşamak...

Şükrullah YAVUZER
20.05.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Bir gülüşe verdim aklımı

Sen,
Sendin Önceleri
Ben de ben
Herkes gibi sıradan...
Sen,
Sen gibi gülüyor
Sen gibi düşünüyor
Sen gibi konuşuyordun
uzaktan...

Sonra
Yakınlaştık
Sen, sen olmaktan çıktın
Ben de ben.
Ben, sen oldum
Sen de ben
Sonra "ikimiz" olduk
Tek yürek
Tek beden...

Bir gülüşe verdim
Aklımı
Gel de şimdi ayıkla
Pirincin taşını...

Şükrullah YAVUZER
22.04.2020
Karantina Günleri
Van

Şükrullah Yavuzer

Bir Hayali Sevmek

Yıldızlar göz kırpıyor birbirine
Ay bulutlarla sarmaş dolaş
Gecenin maviliği
İlgıt ılgıt İtir kokuyordu
Ay vardı gecede
Nefesin yoktu...

Musikinin en güzeli
Su sesi, ay ışığı
Orkestrası cırcır böceklerinin
Yaprak hışırtısı,
Acısı yalnızlığın
Hüzün vardı nağmelerde
Sesin yoktu...

Esen rüzgar
Salladı meyveye duran
Dalları, yaprakları
Yazın sevenleri ne de çoktu
Hasret vardı esen rüzgarda
Saçların yoktu

Gözlerini aradım
Bir baykuşun gözlerinde
Gözlerin yoktu...
Ben bir hayali sevdim aslında
Hiç bir yerde yoktu...

Şükrullah Yavuzer

Bir Hiç Uğruna

Bir damla olmayana,
Yağmur olmuşum,
Deniz olmuşum.
Bir hiç uğruna,
Hiç etmişim kendimi...

Şükrullah Yavuzer

Bir Sen

Pencereyedim
Sıvaları dökülmüş
Kerpiç duvarda
Çivilenmiş Resmin vardı
Dışarda çisil çisil
yağan yağmur
Saçakların altında
Islanmış kuşlar vardı
Aklımda sen...
Önce Güneş çıktı ortaya
Sonra Rengarenk Gökkuşığı
Saçakların altından kuşlar çıktı
Ardından ben
Bir sen çıkmadın aklımdan
Bir sen...

Şükrullah Yavuzer

Bu Şehir

Zaman hızlı akıp giden
Bir nehir
Damarımda dolaşan kan değil
Sanki zehir
Yazıyorum ama artık kâr etmiyor
Ne yazı ne de Şiir
Üstüne ölü toprağı serilmiş gibi
Sessiz ve karanlık
Bu Şehir...

Şükrullah Yavuzer

Büyüklük

Çocukluğum eksik hayatımda o yüzden tam değil büyüklüğüm...

Şükrullah Yavuzer

Büyüyünce Ne Olmak istiyorsun ?

Aracımın bakım zamanı gelmişti. Van sanayi sitesine doğru yol aldım. Her zamanki ustamın yanına vardım. Usta, bir doktorun hastasıyla ilgilendiği gibi aracım ile ilgilenmeye başladı. Ustanın büyük bir şevkle çalışması, arabaya özen göstermesi hoşuma gitmişti. İnsanın işini severek, hakkını vererek yapması ve müşterilerine saygılı davranması bir iş yerinde olmazsa olmaz davranışlardandı. Usta, bana bir çay ısmarladıktan sonra işine koyuldu. Usta işine, ben de ustaya odaklanmışım. Tam o sırada küçük bir çocuk dikkatimi çekti. Şirin mi şirin, güzel mi güzel bir çocuk. Üstü başı yağ içinde. Ustanın, numarasını söylediği tamir aletlerini minik elleriyle uzatıyordu. Bu yaşta bir çocuğun sanayi sitesinde çalışması ilginçti. İlk okul birinci sınıfı yeni bitirmiş yaz tatilini sanayi sitesinde geçiriyordu. Belli ki fakir bir ailenin çocuğuydu. Üstü başı ve o tombik elleri yağ içindeydi. Al al yanaklarının üstünde siyah siyah yağ benekleri vardı. Simsiyah saçları alnını kapatacak şekilde tıraş edilmişti. Ona odaklandığımı fark edince kaçamak bakışlarla arada bir beni yoklamaya başladı. Arkasında bulunan bir pervaneyi arada bir çeviriyor, cebinden çıkardığı çok küçük bir oyuncak arabayı da demir bir rayın üstünde yürütüp tekrar cebine koyuyordu. Seslendim "Gel yanıma" diye geldi. Simsiyah gözleri ve upuzun kirpikleri ile yüzüme baktı. Ben soru sormadan "bana siz öğretmen misiniz?" diye sordu. Şaşırmışım, nerden anladı öğretmen olduğumu. Merağımı gidermek için Sordum "nerden biliyorsun öğretmen olduğumu?" "Takım elbiseli ve kravatlısınız bir de öğretmen gibi bakıyorsunuz" dedi. Şaşkınlığım bir kat daha artmıştı. Demek ki öğretmenlere has bir bakış ve tipik bir giyinme tarzı varmış da bunu da çocuklar biliyormuş. Aferin dedim çok akıllı bir çocuksun adın ne senin deyip yanağından bir makas aldım. Kıp kırmızı dudaklarını, dünyalar tatlısı küçük dili ile bir kez ıslattıktan sonra "Samet, Abdulsamet, dedemin ismi de Abdulsamet" dedi. Abdulsamet dedim adın çok güzel peki okula gidiyor musun? "Evet" dedi, parmaklarıyla biri göstererek "Birinci sınıfı bitirdim" dedi. Okulunu, öğretmenlerini seviyor musun? diye sordum. "Evet" dedi. "Çok seviyorum". Peki büyüyünce ne olmak istiyorsun? diye sordum. O güzel siyah gözleri durgunlaştı. Başı önüne düştü. Birkaç saniye düşündü. Sonra gece uykumu kaçırarak ve beni alt üst edecek bir cevapla "Ben çocuk olmak istiyorum. Oyuncaklarla oynamak istiyorum" dedi. Aman Allah'ım! bu nasıl bir cevaptı! Bir anda nefesimin kesildiğini ve yutkunamadığımı hissettim. Abdulsamet'in ustasına özenerek usta olmak istiyorum ya da klasik çocuk cevaplarından birini vermesini beklerken "ben çocuk olmak istiyorum" cevabı bir balyoz gibi kafama inmişti. Evet Samet haklıydı çünkü biz onun elinden bir daha yaşayamayacağı çocukluğunu almıştık...

Şükrullah YAVUZER
(Bir Eğitimcinin Not Defterinden)

Şükrullah Yavuzer

Cennet Van'ım

Van gölü Mavisi olsam,
Masmavi bir patiska gibi.
Iskele vapuru bir terzi edasıyla biçse,
Beyaz köpükleriyle maviliğimi.

Martılar mavinin bir damlasını alıp,
Hediye etse Kedimin tek gözüne.

Bir martı olsam uçsam,
Dalsam maviliklere,
Van balığı ile in köyünde buluşsam.

Gevaş'ta fasulye olsam,
Merteğe sımsıkı sarılsam.

Ünseli'de sapsarı bir başak olsam, Güneşi andırısam.

Çatak'ta kanissipi olsam,
Köpük köpük çağlasam.

Bir üveyik olsam,
İcabet etsem pirimin davetine,
Uçup konsam Feqıy-ı Teyran türbesine.

Bir esbap olsa ruhum,
Amikli kadınların elinde yıkansa
Sodali suyla yıkandıkça kirlerimden arınsam.

Bir çocuğun dizindeki yara olsaydı
Yürek yaram.
Mavi şifalı suya girince,
Hemen kabuk bağlayan.

Çavuş Tepe'de çivi yazısı olsam,
Gevaş'ta bir selçuklu mezar taşı,
Yüzyıllara meydan okusam.

Erciş'te Selvi ile Emrah olsam,
İlham olsam yeni aşklara.

Başkale'de traverten olsam, Pamukkale'deki kardaşıma
Selam yollasam.

Gözlerim Muradiye Şelalesi olsa,
Ahtamara'nın aşkına ağlasam.

Bir karabatak olsam,
Dalsam Erçek'in sularına,
Sonra uysam misafir telli turnaların aklına,
Diyar diyar gezsem.

Erek'in tepesinde uçkun olsam,

Mayıs'ta insem tezgâhlara.

Sofralarda otlı peynir olsam,
Semaver çayıyla dillere destan, Kahvaltılarda buluşsam.

Bir akşam üstü güneş olsam,
Batsam Vangölü'nün serinliğine.
Sapsarı kesilse mavi sular,
Gölü yangın yerine döndürsem.

Sonra şark ekspresi olsam,
Erçek'ten geçerken
Ayaklarım maviliklere deyse,
İskele'den geçerken,
Burnuma balık kokusu gelse.
Binsem beş vapuruna,
Yol alsam maviliklere,
Soluğu Tatvan'da alsam.

Norduz sofrasında dostlarla,
Bağdaş kursam.
Şarkın Beyi Sarı Süleyman'ı Kışkırdırsam.

Hoşap'ta bir çoğun elinde satılan,
Üzerlik olsam,
Süslesem kerpiç duvarları.

Genç kızların elindeilmekilmek,
Nakış nakış örülen kilim olsam,
Çeyizi olsam gelinlerin.

Özalp'ta Mamedik olsam,
Essem efil efil.

Saray'da bir mülteci olsam,
Dolaşsam sefil sefil.
Vangölu Evsiz yurtsuz olduğumu farketse,
Sonsuza kadar bağrında saklasa.

Elbak'ta bir geven olsam,
Eşlik etsem demine kaçak çayın.
Gevenin dikenine inat
Çiçeğinden damlayan bal olsam,
Kahvalti sofrasının baş köşesine Konulsam.

Ters lale olsam ağlasam yaralı sevdalara.

İsiprizde kekik olsam,
İnsem Başkale sofrasına.

Bir tay olsam,
Koşsam çocukluğumun başkenti, Mahmut Ağa'nın diyarına.

Canik'te tuz olsam,
Eşlik etsem Vestan'ın turşusuna.

Bir fatiha olsam,
Okunsam Abdurrahman Gazi'nin ruhuna.

Şamran suyu olsam,
Bostanlara hayat versem
Yön verse bana çırpacılar,
Aksam Van Gölü'ne.

Sihke'nin kavunu,
Şahbağ'ın üzümü olsam,
Tatlandırırsam dilleri damakları.

Yazın Kurut olsam damlarda,
Kışın ayran aşısı olsam kuzineli sobalarda,
Sofraların vazgeçilmezi olsam.

Yüzyirmi Kahraman Çocuk olsam,
Vatanım için boyumdan büyük hizmetler yapsam,
Sonra sonsuz uykuya dalsam,
Karbeyaz yorganın altında.

Zevede yatan kız çocuğun
Bayramlık fıstanı olsam,
Kurşunla kemiğine yapışan.

Bendimahi'de ters yüzen balık olsam,
Akıllara durgunluk veren.

Ünseli'de sahilde bir kaya olsam,
İnce Memed' e ilham veren.

Van Gölü Canavarı olsam,
Dillerde dolaşan.

Masal olsam, Şiir olsam,
Destan olsam Van'ı anlatan.
Anlatsam anlatsam Cennet Memleketimi
Ama hiç bıkmamam...

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Cigerci dükkanı

Etrafındaki kalabalık cigerci dükkanının önündeki kedilerin kalabalığı gibidir. Aldanma!
Ciğer bitince kalabalık da dağılır...

Şükrullah Yavuzer

Çark

Nefs sokakta dolaşan bir köpek
Umut bir serçe kuşu kadar ürkek
Uyanıyorum her sabah
Dünyanın insan öğüten
Çarkına tükürerek...

Şükrullah Yavuzer

Çatkapı

Hep aklıma geliyorsun çatkapı
Haberli habersiz rüyalarımaya giriyorsun
Aklıma gelme, rüyalarımaya girme ne olursun
Kendin gel Kanlı Canlı
Hem Nezaket denen bir şey var

Şükrullah Yavuzer

Çok oldum

Şevince çok sevdim
Özleyince çok özledim
Değer verince
Kantarın topuzunu kaçırdım
Hep kendimden
Yüreğimden
Ömrümden çokça verdim
Bilemedim çok olduğumu
Afedersiniz...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Demekki Hala Yaşıyorsun

Duyuyorsan kuşların ötüşünü,
Hissediyorsan yağmurun sesini,
Baharın gelmesiyle kök salıyorsa,
Yüreğinde tazecik bir fidan,
Demek ki hala yaşıyorsun...

Açıyorsa bakışlarında, rengarenk çiçekler.
Pelesenk oluyorsa, diline bir şarkı.
Dostlarla belini kırıyorsan, iki lafın.
Sohbette hakkını veriyorsan,
Tavşan kanı çayın.
Demek ki hala yaşıyorsun...

Dünyanın öbür ucunda,
Aç bir çocuğun,
Haberini dinlerken,
Burkuluyorsa yüreğin.
Mutlu insanlar gördüğünde,
Parıldiyorsa içi gözlerinin.
Bir yetimin başını okşuyorsa ellerin,
Masmavi Gökyüzüne,
Bir gökkuşağı çiziyorsa düşüncelerin.
Demek ki hala yaşıyorsun...

Parmağına konuyorsa uğur böceği,
Avuçlarında yemleniyorsa serçe kuşu,
İçine cemreler düşürüyorsa
Sevdanın muştusu,
Demek ki hala yaşıyorsun...

Şükrullah Yavuzer

Dileğim

Ömür Yola düşmüş giderken
Sessizce ardına bakmadan,
Gölgen gibiydim itirazsız ve sessiz
Peşinden sürüklenen
Bir kuşluk vakti yıldız gibi
Kayıp giderken hayatımdan
Tek dileğim ölüm oldu Allah'tan

şükrullah Yavuzer

Dinmedi kanat sesleri

Akşam oldu
Tüm kuşlar
Yuvalarına döndü
Kesildi kanat sesleri
Bir içimdeki kuş
Kanat çırpılmaktan
Vazgeçmedi
Bir onun
Dinmedi Kanat sesleri...

Şükrullah Yavuzer

Dört Mevsim

Bir günde dört mevsim gibisin
Bazen güneşli
Bazen yağışlı
Bazen sakın
Bazen gök gürültülü
Bazen yaz sıcağı
Bazen zemheri
Bazen de karla karışık
Kah yerlerde
Kah göktesin
Bir ağlayan
Bir gülensin
Bazen küskün
Bazen barışık
Bazen yediveren sarmaşık
Bir türlü Anlayamadığımsın
Tek Bildiğim Bu dünyada
Konuşmadığı zaman
Güzel olan tek insansın...

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Dudaklarından öpebilir misin ölümün?

Duyabilir misin Kudüs şiiirinde
Bir ananın feryadını
Islaklığını hissedebilir misin
Bir Ağıtta damlayan kanın
Bakabilir misin
Bir ananın gözünden
Nefesine Azrail'in
Damarında yankılanır mı
Şırıltısı Kevserin
Ve
Dudaklarından
Öpebilir misin ölümün ...

Şükrullah Yavuzer

Dünya Gibiydin İşte

Dünya gibiydin işte!
Bir tarafın aydınlık,
Bir tarafın kapkaranlık,
Ve dönüyordun durmadan...

Şükrullah Yavuzer

Düşünür

Seni düşünürken hala işaret parmağımı şakağıma dayıyorum
Sanki önemli bir şey düşünüyormuşum gibi...

Şükrullah Yavuzer

Edremitle sözleşmişim

Bu gün Edremite sözleşmişim
Dalgalarla buluşacak
Martılarla muhabbet edecek
Deniz kabuğu toplayacak
Suyun üstünde taş sektirecektim
Yusufcukların uçuşlarını izleyecek
Karabatakların su altında
Kalış sürelerini hesaplayacak
Nerden dalıp nerden çıktıklarına bakacaktım...
Kızkalesinden Van'a bakacak
Şamran boyunca yürüyecek
Balıkçılara selam verecek
Başı karlı, eteği mavi süphan'a
El sallayacaktım.
Zernek'in gölle buluşmasına
Şahitlik edecek
Mavinin tonlarıyla dans eden yakamozda
Huzur bulacaktım.
Acıktığımı fark edip kismet'te
Balık Yiyecek
Sahilde semaverde kaçak çay içecektim.
Bu gün Edremitle sözleşmişim...

Şükrullah Yavuzer

Esmer çocuğun gülümseyişi

Dişiyle tırnağıyla
Kaza kaza toprağı
Yırta yırtta batılın
Demirden yüzünü
Kıra kıra küfrün
Azı dişiini
Büke büke zalimin
Çelikten bileğini
Zulme baş kaldırışım
Hakkı haykırışım var
İçimde esmer bir çocuğun
Ölüme gülümseyişi var...

Şükrullah Yavuzer

Ey Van

Ey Van !
Gölüne mavi olayım
Sahiline kum olayım
Balığına pul olayım
Sevdan öldürür beni

Ey Van !
Dağına kar olayım
Ovana yağmur olayım
Göğüne yıldız olayım
Sevdan öldürür beni

Ey Van !
Bayrağına al olayım
Hilaline ak olayım
Taşına Toprağına kurban olayım
Sevdan öldürür beni

Ey Van !
Kilimine nakış olayım
Erek'ten Artos'a bakış olayım
Senden yaşanan karakış olayım
Sevdan öldürür beni

Uğruna ölen
Bir Ali Paşa'da ben olayım
Sevdan öldürür beni

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Eylül

Koca Buluttan gül yaprağına düşen damlacığım
Eylülde gelmişim dünyaya
Bundandır sanırım bunca yalnızlığım...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Eylül bu illaki Ağlatır

Buğulu camlar ardında,
Yağmurlar biriktirir gözlerim.
Sarı sarı yapraklar düşende,
Eylül hüznün olur yağar üzerime.

Her Sonbaharda
Eylül yağmur olur,
Şebnem olur,
Gül yaprağında.

Eylül'de bir başka olur yüreğim,
Yaralarım depresir,
Tazelenir Hüzünlerim.
Akan göz yaşlarımı
Yağan yağmurla gizlerim...

Eylül İki damla yaş olur,
Düşer yanaklarıma
Ağırdır Eylül'ün hüznü, ağır,
Eylül bu işte İllaki ağlatır...

Şükrullah YAVUZER
07 Eylül 2020

Şükrullah Yavuzer

Eylülde Açan Gül

Adın gül
Rengin biraz gül
Kokun ise
Sıradan bir ot
Eylülde bir hiçsin
Zamansız açan gül...

Yalnızsın
Çok yalnız
Ne bir güzel dokunuyor
Ne de Güneş bakıyor sana
Çok tutunamayacaksın
Zamansız gelmişsin dünyaya...

Gördüğün EYLÜL
Göreceğin ondan önceydi
Hafif bir rüzgâra
Boyun eğeceksin
Tıpkı benim eğdiğim gibi...

Sen Eylül Gülü
Ben Allah'ın Garip Kulu

Oysa ;
Aynı ikimizin Kaderi...

Şükrullah Yavuzer

Fark Eder mi?

Fark eder mi
Bir dana için, ot ile nergiz
Bir âmâ için, gece ile gündüz...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Farkımız Bizim

Kimi makam görür
Yezid olur
Kimi Makamda
Halka Hizmetkâr olur.

Kimi Mal görür
Nefsine hamal olur
Kimi mal görür
Sermayesi infak olur

Kimi Kur'anı okur
İçli sesi ile
Meşhur olur
Kimi Kur'anı okur
Amel eder
Şehit olur

Kimi Ümmet der
Yetmiş iki firka olur
Kimi tek başına
Bir ümmet olur...

Şükrullah YAVUZER
06.05.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Fikir Sokağı

Bir adam
Bir gökyüzü
Bir bardak çay
ve yediveren
Önümde kağıt ve kalem
Beynim gerilmiş yay
Put üstüne put deviren
Değil omuzumun üstünde
Ellerimde kellem
Düşün düşün
Ben Fikir sokağında Mahsur kaldım...

Kireç duvar
Toprak dam
Yanlış yerde olmaktansa
Yalnız kalan adam
Çilenin adamı
Şabrin adamı
Davanın adamı
Tek yol islam!
Ben bu yolda devrimci kaldım ...

Gölgeinden kan damlıyor
Rehavetin yoğun bakımındayım
Yılları sekerek geçti ömrüm
Sekerattan geçer gibi
Kuyudan taşı çıkaran deliyim!
Serabımdın yudum yudum
Tih çölünde
Kerbelada serin sular içtim
Ben Suffa'da susuz kaldım.

Ezan gibi davetkâr
Gözlerinin pınarına kapıldım
Herkesine yetişen
Kendine geç kalan ömrüm
Kutlu davadan geri kaldın
Ettafı güllerle bezenmiş
cehennem
Yolu meşakatli cennet
Ateşi gül sanıp
Etrafında fır dönen kelebek
Soğuk ateşlerde yandın
Sen kapatınca gözlerini
Kirpiklerinin ardında
Ben mahpus kaldım...

Gözlerin bir vaha çölde
Bakışın Züleyha
Ayrı lisan konuşuyordu
Kalbin ve dilin
Kalbin serçeydi dilin şahin

İntifada İnip kalkan kirpiklerin
Kazıyordu mezarımı
Derin derin
Zihinlerde devrim üstüne devrim
Ben ilmin dipsiz kuyusunda
Yusuf kaldım...

Şükrullah YAVUZER
23 Mayıs 2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Gece

Neden bu kadar sessizsin
Acıdansa sessizliğini paylaşayım.
Matem tutmak içinse rengin
Beni de içine al gece...
Karanlığında hayal kurmayı
Şessizliğinde ağlamayı öğrendim
Öylesine sendenim ki
Bilemezsin...
Sabahla beraber
Beni de al götür
Güne mağlup olmak
İstemiyorum
Anlıyor musun?

Şükrullah Yavuzer

Geceye Dair

Geceye Dair

Gündüzün kasvetinden
Riyasından sıyrılıp
Gecenin müşfik dizlerine
Koydum başımı
Gündüz tam bir ölüyken
Gece farkettim yaşadığımı...

Karanlık yavaş yavaş çökerken
Aynaya dönüşen pencerede
Silüetini görüyorum
Benim bahtımdan
Senin gözlerinden kara gece
Sarıyor dört yanıma
Gece ne kadar karanlıksa
O kadar Ay'dır yüzün
Gecenin yoldaşı rüzgar
Getiriyor kokunu
Başlıyor inceden bir hüzün...
Kulaklarımda
Cırcır Böcekleri, Baykuş sesi,
Tüketmekte geceyi
Uyuyanların kısık nefesi....
Parıldayan yıldızlardır gözlerin
Dua, geceyi aydınlatan güneş
Sabah ezanı ile
Uzaktan uluyan köpekler
Gece bitti diye ağıtlar yakıyor
Sabahın ilk ışıklarıyla
Silüetin gidiyor
Sabah ecelim oluyor...

Şükrullah YAVUZER
24.04.2020
Karantina Günleri
Van

Şükrullah Yavuzer

Geceye Notlar

Batan güneş mi
Karanlığa sebep
yoksa sansizlik mi
Ruhumda oluşturduğun depremle Kalbimdeki enkazı
Kim kaldıracak şimdi
Öyle bir yaktın ki yüreğimi
Cehennem olsa
Anca bu kadar yakardı...
Şükrullah YAVUZER
(Geceye Notlar)

Şükrullah Yavuzer

Geceyi saçlarından öptüm

Kıyısına vardım maviliklerin
Yakamozları Seyre daldım
Takılıp bulutların peşine
Martıyı kanatlarından öptüm
Bir yusufcuğa dert yanıp
Yüreğimdeki taşları denize attım
Emektar Karıncalara Yol çizip
Çöpten köprüler yaptım
Şirtımı dayayıp asırlık çınara
Bir sigara yaktım
Esti Rüzgar ılgıt ılgıt
Yalnızlığı taa içime çektim
Canım burnumdayken
Erken çöktü karanlık
Tütün sarmayı bırakıp
Karanlığa sarıldım
Göğüs kafesimdeki kuşları
Bir bir Gök yüzüne salıp
Geceyi saçlarından öptüm...

Şükrullah YAVUZER
4 Mayıs 2022
(Geceye Notlar)

Şükrullah Yavuzer

Gitme

Olurda bir gün
Çıkıp gidersen eğer
Biliyorum;
Giderken beraberinde
Güneşi, havayı,
Suyu da götüreceksin
Tuzu da , Ekmeği de...

Olur da bir gün
Çıkıp gidersen eğer
Gökyüzünün maviliğini
Kuşların sesini de götüreceksin...

Biliyorum;
Sen gidersen eğer
Tüm kuşlar ölür
Kelebekler de
Gitme...

Şükrullah Yavuzer

Görecelik

Süslenme ey yar
Güldüğün kadar güzelsin
Paylaştığın kadar zengin
Ağladığın kadar insansın
Gönlün kadar engin
Kendini bildiğin kadar bilgesin
Ve
Sevgin kadar yüce...

Şükrullah Yavuzer

Gözlerim Yorgun

Gidenler döner diye
Yıllarca Yol gözledim durdum
Geleni gideni Seçemiyor artık
Gözlerim yorgun

Şükrullah Yavuzer

Gözlerin Açık

Yarım kalmış bir hikaye
Ve üç parçaya ayrılmış
Bir yürek
Seni ben anladım
Bir tek...
Uyuyorsun şimdi
Sessiz sakin bir tepede
Uzun bir selvinin altında
Boylu boyunca gözlerin açık
Uygun sol yanımda bıçak...

Şükrullah Yavuzer

Gözlerin, İlk Aşk Öğretmenim

Gözlerin böyle güzel bakmasaydı,
Bilemezdim aşkın varlığını.
Kirpiklerin saplanmasaydı kalbime,
Dolaşmazdım böyle yaralı
Sen böyle vakur , böyle edalı,
Bakışların ateş, gözlerin belalı...

Seni mi anlatır bütün şarkılar,
Senin için mi yazılmış bütün şiirler,
Senin gibi mi kokar zambaklar, güller,
Senin gözlerine mi meftun bütün şairler,
Hep seni mi söyler durur bütün ozanlar,
Sana mı benzer nadide çiçekler,
Senin kadar mı narin uçan kelebekler,
Sen misin tüm güzelliklerin ilham kaynağı.
Hep dilimde adın ,
Sen misin tarihler boyunca
Uğruna ölünen kadın...

Gözlerin yüreğime düşen ilk cemre,
Evriliyor sana yüreğim, hücre hücre.
Hüküm sürüyorsun, kalbime kurduğun
Ülkenin tahtında,
Ülkenin başkenti, güzel gözlerin.
Gözlerin, ilk aşk öğretmenim...

İlk sen sevdin, ilk sen tuttun ellerimi,
İlk sen ağlattın bildiğim kadar,
Sonunda sen şiir oldun, ben şair.
Gözlerin ezbere bildiğim tek şiir.
Seni ne kadar sevsem ne kadar anlatsam
Azdır, bilen bilir.
Yüreğim karşında devrik hükümdar,
Mübrem gözlerinle yüreğim
Yeniden dirilir...

Sen tarihler boyunca
Uğruna ölünen kadın,
Aşk senin adın ...

Şükrullah Yavuzer

Gözlerindeki yolculuğum

Aylardan kasım
Benden Uzaklardasın
Üşüyor ellerim
Gözlerini düşünüyorum
Isınıyor yüreğim
Sen hep böyle
Güneş gözlerinle ısıt beni...

Ellerimden kaydı gitti ne varsa
Ellerin ellerin
Bir ellerin kaldı elimde
Bir de yüreğime çivili yüreğin...
Gözlerin gözlerin
Uzun bir yol
Bu yolda kesilse
Sesim soluğum
Sonsuza dek sürse
Gözlerindeki yolculuğum...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Gözlerinden öperim

Soğukta tir tir titrerken
Sımsıcak gülümseyen çocuk
Gözlerinden öpüyorum diyerek
Yanaklarından öpmem.
Gözlerinden öperim senin...

Şükrullah Yavuzer

Gurzo'nun Vefası

Doğup büyüdüğüm ilçem, bir dağın eteğine kurulmuştu. Küçük, şirin bir ilçeydi. İsmi eteğine kurulduğu dağın üstünde kalıntısı kalan tek kale ve kardeşi olan diğer dört kalenin birleşiminden almıştı. Yani Beşkale. Zamanla bu beş kaleden dördü yıkılmış, bir tanesi ayakta kalmıştı. Beşkale ismi Başkale'ye dönüşmüştü. Başkale tam İran sınırındaydı. Çocukluğumda ziyaret ettiğim bazı köylerimiz ile İran köyleri arasında sadece bir tel örgü vardı. İran köylerinde öten horozların sesi ile uyandığımız da oluyordu bazen. Sınırdaki komşularımızla hısımlık bağları da oluşmuştu. Birçok evde İranlı gelinler vardı.

Başkale serin havası, soğuk sularıyla ülkemizin en yüksek yerleşim birimiydi. Bu yüzden burada kendimi hep Türkiye'nin çatısında oturuyor gibi hissedirdim. Bu durum nedense çok hoşuma giderdi. Bir gün öğretmenimiz derste "Başkale, Türkiye'nin en yüksek yerleşim birimidir" dediğinde farklı bir gurur yaşamıştım sebepsiz. Doğduğum ev, dağın eteğindeki mahalledeydi. Kale Mahallesi... Bu mahalle yüksek bir alana kurulmuştu. Bu yüzden tüm ilçeye hâkim bir konumdaydı. Evimiz İki katlı tipik bir Van Eviydi. Evimizin ahşaptan büyük bir kapısı, kapısında da iki demir tokmak vardı. Biri küçük biri büyüktü. Büyük tokmak kaba tok bir ses, Küçüğü ise daha kibar bir ses çıkarırdı. Büyüğü ile kapı çalınınca kapıyı çalanın bir erkek, küçüğü ile kapı çalınınca kapıyı çalanın bir bayan olduğu anlaşılırdı. Dış kapının hemen üstünde dışarıya doğru çıkık ahşap bir cumba vardı ki zamanımın büyük bir kısmı burada geçirdi. Bu cumbanın ahşap tabanına annem bir hasır sermişti. Burada oyun oynarken hasırın altındaki tahtada bir göz büyüklüğünde bir delik keşfetmiştim. Evin giriş kapısı tam da bu deliğe denk geliyordu. Kapıyı çalanlar cumbanın alt kısmında durdukları için pencereden görünmezlerdi, bu delikten baktığımda kapıdakileri net görebiliyordum. Ahşap kapı büyük bir salona açılıyor, salonun sağında ve solunda iki büyük oda vardı. Odalarda büyük ve küçük şömineler vardı. Büyük şömineler ısınma, küçük şömineler ise yemek pişirme amacıyla kullanılıyordu. Halk arasında bu şöminelere bixeri denilirdi. Burada pişen yemeklerin güzel kokusu mahalleyi sarardı. Odaların duvarında üzerlik dediğimiz yöresel süsler bulunurdu. Üzerlik; kırlarda toplanan nohut büyüklüğünde bir bitkinin tesbih taneleri gibi ipe dizilmesi ve aralarına renkli kumaşların yerleştirilmesi ile yapılan ve uçurtmaya benzeyen el yapımı bir süs eşyasıydı. Bu süsün, evleri nazardan ve hastalıklardan koruduğuna inanılırdı. Salonun sonunda ikinci kata çıkan ahşap bir merdiven ve arkasında mutfak, kiler, banyo ve tuvalete açılan bir kapı vardı. Alt kattaki odalar genelde misafirler için kullanılırdı. Üst kattaki odalar ise aile bireylerince kullanılıyordu. Ön giriş kapısının önünde yaklaşık bir buçuk metre yüksekliğinde taştan yapılmış üst kısmı beton ile sıvanmış bir balkon vardı. Bu balkondan Başkale'nin tamamını görebiliyordum. Van'dan gelen ve keskin bir virajdan sonra dümdüz olarak Yüksekova'ya doğru giden, etrafı buğday tarlaları ile kaplı olan yolu da görüyor bu yoldan belirli saatlerde geçen şehirlerarası otobüsleri izliyordum. Kendimi o otobüslerin içinde hayal eder, şehir şehir dolaşırdım.

Evimizin önünde bir bahçe, bahçenin bir köşesinde tandır evi, bir köşesinde de kümes vardı. Bahçe duvarının çevresinde sıra sıra dizilen kavak ağaçları ile zerdali ağaçları vardı. Başkale'ye bahar geç gelirdi hep, kış da erken. Baharda zerdali ağaçlarını görmeliydiniz. Gelinler gibi süslenirdi. Rengarenk açan çiçekleriyle gelinler gibi sallanırlardı rüzgârda. Ve sonrasında mahalle çocuklarına inanılmaz bir ziyafet sunarlardı ki anlatamam.

Bahçe duvarının biraz aşağısında doğal bir kaynak suyu vardı. Etrafı eşelenmiş küçük bir gölet haline getirilmiş, suyun çıkış kısmına iki adet demir boru takılmıştı. Tüm mahalle bu sudan doya doya içer, kadınlar en koyu muhabbetlerini bu doğal kaynak suyunun başında gerçekleştirirdi. Aynı zamanda mahallenin haber bülteni gibiydi bu kaynak. Kadınlar, İlçede Olan biten her şeyi bu suyun başında öğrenebiliyorlardı. Bir yaz günü evimizin bahçesinde oynarken makine sesleri duydum. Koşarak avludan

dışarı çıktım. İlk defa gördüğüm bir araç, kocaman tırnaklarıyla yeri kazıyor kanallar açıyordu. Öğrendim ki evlere şebeke suyu bağlanacakmış. Artık insanlar kaynak suyun başında sıra beklemeyeceklerdi. Çok heyecanlanmıştım. Evimizin bahçesinde hatta evimizin içinde bir çeşme olacaktı. İnanılmaz güzel bir şeydi bu. En çok da annem için sevinmiştim. Artık su taşımak zorunda kalmayacaktı.

İki üç gün boyunca sabah erken kalkar kazılan kanallara bakardım. Suyun evlere bağlanmasını sabırsızlıkla beklerdim. Yine bir sabah kanallara bakmaya gittiğimde kanalın birinde bir ses duydum. Hırıltı gibi bir ses. Merak ettim, sesin geldiği yere yöneldim. Kanalın içinde bir köpek vardı. Sırt üstü düşmüş bir vaziyetteydi, ağzında köpükler vardı. Acı acı ve hırıltılı nefes alıp veriyordu. Ayakları kuru bir ağaç gibi dimdik ve kaskatı duruyordu. Gözleri ile beni takip ediyor sanki yardım istiyordu. Çok üzülmüştüm. Hemen evimizin bahçesine koştum. Bahçedeki bakracı kaptığım gibi çeşmeye vardım. Bakraca su doldurup köpeğin yanına koştum. Bir iç güdüyle suyu sırt üstü yatan ve ağzı açıkta kalan köpeğin ağzına doğru yavaş yavaş döktüm, döktükçe köpeğin ağzından küçük parçalar halinde ciğere benzer bir şeyler çıkıyordu. Bu işlemi birkaç kez tekrarladım. Ne yaptığımı merak eden komşumuz Filit Amca yanıma geldi. Filit Amca başında bir şapka, üstünde bir gömlek, paçaları dar ve çıtçıtı üst kısmı yarım şalvar şeklinde bir pantolon vardı. Beline bir puşi dolamış üstüne de ceket giymişti. Ayağında da cizlavit dediğimiz içi kırmızı astarlı, üstü parlak siyah lastik bir ayakkabı vardı. Mahallede saygı duyulan pala bıyıklı bir amcaydı. Yanıma yaklaşınca merakla sordu "Ne yapıyorsun?" diye benim cevap vermeme gerek kalmadansu döktüğüm kanala baktı, köpeği gördü. "Vay vicdansızlar, zavallı köpeği zehirlemişler. Boşuna uğraşma evlat bu zavalılık ölecek" dedi, başımı okşayıp söylene söylene uzaklaştı. Çok üzülmüştüm. Zararsız bir hayvanı kim neden zehirlemişti ki... Hem de en sevdiği yemekle kandırarak... Bazı insanlar hayvanları, ağaçları, çiçekleri neden sevmezdi ki? Bunları sevmeyen insanları sever miydi ki?

Yerimde duramıyordum. Saatte bir gidip köpeğin durumuna bakıyor, tekrardan ağzına su veriyordum. Her gidişimde köpeğin biraz daha iyi olduğunu, hiç hareket ettiremediği ayaklarını kıpırdatabildiğini gördüm. İçimde bir ses yaptığım işin doğru olduğunu ve devam etmem gerektiğini söyledi. Köpeğin ağzına su verme işlemini birkaç kez daha tekrarladım. Akşam olmuştu. Eve gittim. Gece bir türlü uyuyamıyordum. Köpeğin acı durumu, gözlerimin önünden gitmiyordu. Sessizce Allah'a yalvardım "ne olursun Allah'ım köpek ölmesin" diye...

Sabah uyanır uyanmaz dışarı fırladım. Doğruca köpeğin yanına gittim. İçimden "inşallah ölmemiştir" diye diye kanalın başına vardım. Sırt üstü ters düşen köpeğin normale döndüğünü ve oturur vaziyette olduğunu gördüm. Hastasını ameliyatla kurtaran bir doktor sevincini yaşadım. Yaptığım şey işe yaramıştı. Köpek beni görür görmez kuyruk sallamaya ve mırıltıyla hırıltı karışımı bir ses çıkarmaya başladı. Çok bitkindi. Hemen eve koştum. Bir kap yoğurdu aldığım gibi köpeğin önüne koydum. Köpek diliyle yalayarak yoğurdu yedi. Aynı kaptan su getirip içirttim. Akşama kadar birkaç kez köpeğe yoğurt, ekmek ve de kemik verdim.

Ertesi gün köpeği ayağa kalkmış bir durumda gördüm. Artık hareket edebiliyor, yürüyor hatta koşabiliyordu. Mutluluktan uçabilirdim. Köpek peşimden geliyor, ayaklarımın dibine uzanıyor, çok tatlı hareketler yapıyordu. Sanki yaptıklarım için teşekkür ediyordu. Eve doğru yöneldim, köpek peşimde. "Bu köpek benim olabilir miydi?" diye geçirdim içimden. Ya annem ya babam müsaade etmezlerse...

Annem, tandır evinde ekmek pişiriyordu. Tandırdan çıkan sıcak, mis kokulu ekmekleri ekmek teknesinin içine atıyordu. Ekmeklerden birini aldım. En kıtır tarafından ısırmaya başlamıştım ki annem "Yoğurdu kime götürdün? diye sordu. Çok mahcup olmuşum. Yoğurdu alırken annemden izin almamıştım. Demek ki annem yoğurdu aldığımı görmüştü. Olanı biteni olduğu gibi anlattım. Annem başımı göğsüne doğru çekerek "aferin benim merhametli oğluma" deyip yanağımdan öptü. Annem yaptıklarım için

kızmamıştı bana. İçim rahatlamıştı. Cesaretlendim ve köpeğin benim olması için bir hamle yaptım "Anneciğim bu köpek benim olsun mu?" dedim. Annem, "Baban izin verirse olabilir" dedi. Babam, annem gibi değildi. Çok sertti. İnanılmaz disiplinli bir kişiliği vardı. Hepimiz çekinirdik ondan. İşten eve gelirken, avluya yaklaştığında yüksek sesle öksürür, kapıda birkaç dakika bekler öyle içeri girerdi. Bu, "Ben geldim kendinize çeki düzen verin" mesajıydı. Hemen toparlanır, ortalığı düzeltirdik. Disiplinli olduğu kadar da şefkatliydi ama şefkatini, disiplini kadar göstermezdi bize. Babama hep sarılıp öpmek isterdim ama disiplinli kişiliğinden dolayı bunu çocukluğumda hiç yapamadım ta ki üniversiteyi kazanıp Trabzon'a doğru yola çıkana kadar. O gün otobüs terminalinde babam bana sarılmıştı. Hiç unutamayacağım bir şaşkınlık yaşamıştım. Ben de sarılmam mıydım acaba? Sarılısam kızarmıydı? Karmakarışık duygular içinde babama sarılmış uzun bir süre bırakmamıştım... Şimdi, böyle disiplinli bir babaya köpeği nasıl anlatacaktım? Vazgeçtim anlatmaktan. Köpeğe sahip olma hayalini bir kenara attım.

Gece güzel hayaller kurarak uykuya daldım. Hayallerimde tabii ki köpeğim de vardı. Sabah erken uyandım. Kaynak suyun başına gidip elimi yüzümü yıkayacaktım. Gözlerime inanmadım, köpek avlunun dış kapısında iki ön patisini uzatmış, kafasını da patilerinin üstüne koymuş vaziyette bekliyordu. Beni görünce hemen ayağa kalktı. Yine aynı tatlı hareketler ve tatlı tatlı bakmalar... Çeşmeye doğru yürüdüm. Köpek beni takip ediyor, bekliyor ve geri döndüğümde yine bana eşlik ediyordu. Bir yandan seviniyor bir yandan da benim olamayacağı için de üzülüyordum. Avlunun kapısına geldiğimde köpek aynı vaziyette oturarak beklemeye başladı. Anneme köpeğin kapıda olduğunu ve acıkmış olabileceğini söyledim. Annem yiyecek bir şeyler hazırladı köpeğe götürmemi istedi. Bu yiyecek götürme, köpeği besleme işlemi birkaç gün sürdü. Bir akşam üstü babam işten dönerken kapıda köpeği görmüş "Kim alıstırdı bu köpeği kapıya, bir daha bu köpeği kapıda görmeyeyim" diye haykırdı. Korkudan sesimi çıkaramadım. Annemin gözlerine baktım o da ses çıkarmayınca derin bir nefes aldım.

Babam her gün sabah namazına camiye giderdi. Bazen Kurtlar mahalleye indiği için babam yanında hep silah taşırdı hem Başkale'de silah taşımayan da yoktu. Herkes yanında mutlaka bir silah taşırdı. Yine bir gün babam sabah namazına gitmiş ancak silahını yanına almayı unutmuştu. Namaz dönüşünde evimize yakın bir yerde iki kurdun saldırısına uğramıştı. Babam tam zor durumdayken köpeğim, babamın imdadına yetişmiş, kurtlarla boğuşmuş ve onları kaçırtmıştı. Babam da fırsattan eve koşmuş, silahını alıp dışarı fırlamış ve kurtların olduğu yöne doğru birkaç el ateş etmişti. Köpeğim bir kahraman edasıyla kapıda bekliyordu. Hepimiz telaşla dışarı çıkmış ne olup bittiğini öğrenmeye çalışırken babam "Bu köpek olmasaydı kurtlar beni parçalayacaktı. Bu köpeğe sahip çıkalım" dedi. Kulaklarıma inanmamıştım. Korkudan babama söyleyemediğim şeyi şimdi babam söylüyordu. Avlunun kapısını açıp köpeği içeri aldım. Artık köpek avlunun dış kapısında değil bahçenin içindeydi. Bunu rüyamda görsem inanmazdım.

Bahçede köpekle oyunlar oynuyor onu dilediğimce besliyordum. Bir gün bahçede köpeğimle oynarken babam çıkageldi. "Köpeğine ne isim koydun?" diye sordu. Çok şaşırılmıştım. Evet bu şimdikiye kadar aklıma neden gelmemişti. Köpeğimi hep kuçu kuçu diye çağırıyordum. Aklımdan daha hiçbir isim geçmeden babam "ismi Gurzo olsun" dedi. İlk defa duyduğum ilginç bir isimdi. "Gurzo ne demek baba?" diye sordum. Bu köpek beni kurtlardan kurtardı. Gur, kurt demektir. Zor ise kuvvetli, güçlü demektir. Yani kurttan daha güçlü demek ... Bu cümle çok hoşuma gitmişti. Benim köpeğim kurtlardan daha güçlüydü ve babamı kurtarmıştı. Artık o benim gurur kaynağımdı, adı da Gurzo'ydu... Gurzor sözcüğünün sonundaki r harfi zamanla düşmüş ve halk arasında Gurzo olarak telaffuz edilmiştir.

Gurzo, büyük bir sadakatle evimizi, bahçemizi koruyor, babam namaza gittiğinde camiye kadar onu takip ediyor, namaz bitinceye kadar bekliyor ve eve dönüşünde bir muhafız gibi onu uzaktan izleyip koruyordu. Diğer zamanlarda da bana

oyun arkadaşlığı yapıyordu.

Bir gün annemlerle dayılarıma misafiriğe gittik. Dayım bahçede fasulye ekmişti. Fasulyelerin yanına halk arasında mertek denilen sıırıklar dikiliyor fasulye fidesi bu merteklere sarılarak büyüyor ve dik duruyordu. Boşta kalan uzunca bir merteği elime aldım ve bahçede dolaşmaya başladım. Dayılarımın bahçesinin az aşağısında muhtar Fettah Amcanın evi ve ahırları vardı. Fettah Amca Kış boyunca bu ahırlarda hayvanlar besliyordu. Bu hayvanlar baharın gelmesi ile de "zozan" dediğimiz yaylalara çıkarılıyordu. Bu hayvanları kurtlardan koruyan çok iri ve güçlü köpekler vardı. Konuşmalar arasında hep duyardım " Fettah Amca'nın köpeklerinin pek de yaman olduğunu". Bu köpeklerden birinin ismi Makaryos idi. Herkes bu köpeğin iriliğinden ve korkunçluğundan bahsedirdi. Köpekler genelde zincirle bağlı oldukları için korkmamıştım. Merteğim elimde bahçenin civarında dolaşıyordum. Gurzo' da evde bahçede kalmıştı.

Ben mertekle oynarken arkamda bir köpek hırıltısı duydum. Aklıma köpeğim geldi. Heyecanla o mu diye dönüp baktım. Aman Allahım Herkesin ödünün koptuğu Makaryos tam da arkamda duruyordu. Korkudan küçük dilimi yutmak üzereydim, ben şimdi ne yapacaktım! Koşup kaçmamın imkânı yoktu. Olduğum yerde dona kalmıştım. Elimdeki mertek aklıma geldi. Onu bir kılıç gibi sımsıkı tuttum. Koca köpek, dişlerini göstere göstere adım adım üzerime doğru geliyordu. Ben de onun her adımına karşılık bir adım geri gidiyordum. Makaryos'la birkaç saniyelik bakıştık. Niyeti çok ciddiye. Merteği daha sıkı tutmamla köpeğin üzerime saldırmaması bir oldu. Elimdeki merteği var gücümle köpeğin boynuna vurdum, güneşte kupkuru bir hale gelen mertek ortadan ikiye bölündü. Bu hareketimle Köpek birkaç saniye durdu ve saldırmak için ikinci bir hamle yapmak üzereyken şimşek hızında beyaz bir yumağın köpeğe değdiğini ikisinin birden yere yuvarlandığını gördüm. Bu benim kahramanım Gurzo'dan başkası değildi. Gurzo yerden kalkıp bana ters istikamete doğru hızla koşmaya başladı. Makaryos da peşinde. Gurzo'nun, Makaryos'la baş etmesi mümkün değildi. Çünkü Makaryos Başkale'nin en iri ve en güçlü köpeği idi. Yaylada tek başına üç kurdu birden boğduğundan söz edilirdi. Bu nedenle Gurzo'nun, Makaryos karşısında hiç şansı yoktu. O da bunun farkında olacaktı ki Makaryos'un bana saldırmamasını engelledikten sonra hızla ters istikamete doğru koşmaya başladı. Amacı Makaryos'u benden uzaklaştırmaktı. Ben de bunu Fırsat bilerek hızla oradan uzaklaşmaya başladım. Dayılarımın evine varıncaya kadar durmadan koştum. Köpekten kurtulmuş büyük bir tehlike atlatmıştım. Ya Gurzo? Acaba o ne durumdaydı? Ya Makaryos onu yakalamışsa! onu parçalamışsa! İçim ürperdi birden...

Gurzo, Makaryos'a göre daha hafif, daha çevik ve daha hızlıydı. Eğer hiç durmadan koşmuş ise kurtulma şansı vardı. Heyecan ve korku içerisindeydim. Bir iki saat sonra dayılarımdan ayrılıp eve geldik. Avlunun kapısını açar açmaz Gurzo'nun bahçede sapasağlam oturduğunu gördüm. Nasıl bir çığlık attım bilemezsiniz. Kahramanım karşımda sapasağlam duruyordu. Her geçen gün birbirimize daha çok bağlanıyor birlikte daha çok vakit geçiriyorduk. Evet ben onu zehirden kurtarmıştım ama O, hem babamı hem de beni kurtarmıştı. Bir köpeğin vefası ve dostluğu böyle güzeldi işte...

Sıcak bir yaz günüydü. Dağdan kopup gelen rüzgâr az da olsa serinletiyor, zerdali ağaçlarının yapraklarını hafiften sallıyordu. Gözüm, Gurzo'yu aradı. Balkonun tam altında gölgede boylu boyunca uzanmış, sıcaklığın da etkisiyle ağzı açık, dili dışarda hızlı hızlı soluklanarak yatıyordu. Annem bahçede üç büyük taşın üzerine kurulu, altında ateş yanan kara kazanın içinde kaynayan suyu, bir maşrapa ile mavi leğenin içine döküyor, yeşil bir sabunla çamaşır yıkıyordu. Çamaşırın üzerinde kar beyaz köpükler birikiyordu. Hep merak ederdim yeşil sabundan nasıl beyaz köpükler çıkardı diye. Her zaman yaptığım gibi köpüklerden bir avuç alıp balkona çıktım. Gurzo, gölgede uyumanın ben de köpüklerle oynamanın tadını çıkarıyorduk. Üflediğim köpüklerden baloncuklar oluşuyor, baloncuklar havada biraz uçtukten sonra sönüyordu. Uçan

baloncukları yakalamak ve patlatmak inanılmaz zevkli bir oyundu. Uçan baloncuklardan birini yakalamaya çalışırken dengemi kaybettim ve aşağıda uyuyan Gurzo'nun tam da karın boşluğuna düştüm. Zavallı Gurzo neye uğradığını şaşırıp ve şimdiye kadar hiç duymadığım bir şekilde acıyla bağırdı. Şoktaydı ve birden hırlayarak beni altına aldı. Dişleriyle elbiselerimden tutup çekiştirmeye ve hırpalamaya başladı. Durumu gören annem köpeğin beni parçaladığını sanarak bir çığlık attı ve yanında bulunan boş margarin tenekesini büyük bir gürültüyle Gurzo'ya fırlattı. Köpek hala kendine gelememişti. Çünkü canı çok yanmıştı. Gurzo şoku atlattıktan sonra canını acıtanın ben, tenekeyi de fırlatanın annem olduğunu fark etti. Sanırım Hayatının en büyük hayal kırıklığını yaşıyordu. Sevdiğim bu insanlar neden canımı yaktılar diye boş boş bakıyordu. Ona anlatmak isterdim, bir kaza olduğunu, dengemi kaybettiğimi ve istemeden üzerine düştüğümü ama nafiye...

Gurzo arkasına bakmadan avlunun dış kapısına kadar gitti. Sonra dönüp son bir kere bana ve anneme baktı sonra hızla uzaklaştı. Bu son bakış aslında bir vedaydı. Bir daha da Gurzo'yu gören olmadı...

Şükrullah Yavuzer

Gün Bitti

Gün bitti
Aynada gölgen
Fincanda dudak izin
Tarakta saç telin kaldı

Gün bitti
Vazoda güllerin
Üzerimde kokun
Dudağımda adın kaldı

Şükrullah YAVUZER
05.07.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Hamal

Bir hamaldım
Dünyayı taşıdım durdum sırtımda
Yüreğimdeki ağırlığın kadar
Yormadı beni...

Şükrullah Yavuzer

Hasretin

Günler geçti
Aylar geçti
Yıllar geçti
Bir geçmeyen
Hasretindi yüreğime çivilenen...

Şükrullah Yavuzer

Hatırla

Bu gün bir farklılık yap
Herkesten beklediğin ilgiyi
Kendin göster kendine
İltifat et, pohpohla
Kendi elini sımsıkı tut
Kendi sırtını sıvazla
Kendi kendini dinle, anla
Bazen hak ver kendine
Bazen payla
Hayatını yargıla
Anlayış göster hatalarına
Eğrilerini doğrularını sorgula
Kaç kez battın
Kaç kez yeniden doğdun
Kaç kez düştün
Kaç kez yeniden ayağa kalktın
Düşüp kalkarken
Etrafındakileri Hatırla
Gülenleri ağlayanları hatırla
Elinden tutanı
Üzerine basıp geçeni Hatırla
Doğrularınla gururlan
Yanlışlarını ele
Öfkelerini ertele
Koy ortaya herkesi
Seresepe
Hatırla kim gerçek
Kim sahte
Kaldır başını bir bak
Kim dimdik kim sünepe
Kim dost kim kahpe
Ve yeniden yol al
Hayat veren Güneşe
Tut ellerinden
Sımsıkı sarıl
Gerçek eşe,
Dosta, arkadaşına...

Şükrullah Yavuzer

Havalanma

Uçma havalara o kadar
Uyma sen kuşlara
Onların kanatları var...

Şükrullah Yavuzer

Hayat

Sen;
Simsıkı tuttunduğum
Avuçlarımı kanatan
Paslı dikenli bir teldin
Ruhumu kesen kör bir bıçak
Açık bir yaraydın tuz basılan
Hep kanattın hep ağlattın
Sen bana hiç yar olmadın hayat...
2 Eylül 2020

Şükrullah Yavuzer

Hem uçmak da çırpınmak değil miydi?

Hayatı çok ciddiye almayın.

Yüreğinizi yoranları çıkarıp atın hayatınızdan.

Çok kısa olan hayatı, gereksiz insanlarla geçirmeyin.

İnsan olma ruhunun ışığını söndürenlerden uzak durun ki ışısız kalmayın.

En güzel kıyafetlerinizi giyinin.

En güzel yerlerde bulunun.

Başkalarına verdiğimiz değerden pişman olmaktansa kendinize değer verin.

Kendinizle dost olun.

Kendi elinizi sımsıkı tutun.

Gereksiz insanlardan uzaklaşarak

hayatınızın kalitesini arttırın.

Takılmayın onun bunun ne dediğine, anın tadını çıkarın. Siz hayatı onlar için yaşamıyorsunuz ki...

Doğayla ve kendinizle başbaşa kalın.

Bir çiçeği, bir kelebeği sevin.

Sevginizi, hak etmeyen yureklerde heba etmeyin.

Ağzından ne çıktığının farkında olmayan insanları dinlemektense

Suyun şırıltısını, kuşların sesini, rüzgarın uğultusunu, arının vızıltısını dinleyin.

Bunaldığında derdini ağaçlara, denize , dalgalara anlat, onlar sır vermezler kimselere.

Güvenebilirsin ağaca, nar ağacı nar verir kiraz değil, güvenebilirsin bir köpeğe sadıktır ihanet etmez. Dalgalara güvenebilirsin sahile vurur, kayalara vurur ama söylediklerini yüzüne vurmaz.

Emeğinizi çiçeklere verin. İster tenekeye, ister saksıya ister toprağa ekin emeğiniz kadar açıyorlar emeğiniz kadar güzelleşiyorlar. Emek harcadıkça çirkinleşen insanlardan daha iyidir çiçekler.

Kimseyle uğraşmadığın, kimin ne dediğini umursamadığın gereksiz insanlardan uzaklaştığın an hayat kalitenin yükseldiğini göreceksin. İşte bu olgunlaşmaktır. Kaliteli yaşam standardını yakalamaktır.

Allahla aranızı düzeltin içinizi ona dökün, şikâyetlerinizi, şükranlarınızı ona sunun karşılık aldığınızı göreceksiniz. O dost olduktan sonra başkalarının dostluğuna ihtiyaç duymayacaksınız.

Sana yük olanları indir sırtından doğrul ve nefes al. Nasılsa bir gün yorulduğunda soluklanmak için durduğunda yüklerin topa tutacak seni. Yük olduğunu düşündüğün herkesten de uzak dur. Bir tek Allah'a yük olmazsın şu kainatta...

Birlikte dağları aşarsın da akıllı ayağının takıldığı taşta kalır insanın...

Zamanını, nefesini nankörlerle tüketme. Bırak kimse tanımasın seni. Aç köpekler, sokak kedileri tanışın, köşe başlarındaki meczuplar tanışın, yetim kimsesiz çocuklar, elinden simit kapan martılar tanışın, omuzuna, avuçlarına konan kuşlar tanışın. Asıl tanınmak da bu değil midir?

Mutlu ol çünkü mutsuzluğun kimsenin umurunda değil ki...

Görünüşe aldanmayın ucuz bir ceketin altında pırlanta bir kalp olabilir. Güzelliğe aldanmayın parlak bir elmanın içi kurtlu olabilir. Göğsünü yarıp gösteremiyorsun ki insanlar da anlayamıyor seni ama kalbinden geçenleri bilen biri var. Durms O'na yönel...

. Bizi sırtımızdan bıçaklayanlar " Ben şimdi buna nasıl düşmanlık yapabilirim ki " dediğimiz insanlar oldu hep.

Yüreği soğuyanın savaşı biter demiş Sezai Karakoç. Benim de savaşım bitti...

Biz izin verdiğimiz sürece yaşam kalitemizi mahfeden şeyler ve kişiler olacaktır hayatımızda.

Unutma! Kalp senin onu başkalarının elinde paçavraya dönüştürme.

Bunları yaparken hafiflediğini, kuşlar gibi uçtuğunu göreceksin...
Hem Uçmakta çırpınmak değil miydi?

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Herbişeyim

Gelsen çok uzaklardan
Sarılsan
Kolların dolansa boynuma
Nefessiz kalsam
Nefesim de sen olsun
Gözlerim gözlerine odaklansa
Gözlerim de sen olsun
Sesine kulak kesilsem
Duyduğum tek ses adın olsa
Üstüm başım sen koksa
Aşk koksam
Herseyi unutsam
Adını bile
Adın Aşk olsa
Ve sen her bişeyim olsun...

Şükrullah YAVUZER
04.07.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Herkes Ölecek Yaşta

Bugün bir kuş uçtu,
Can kafesinden,
Veda etti hayata.
Tüm sevenleri,
Eş dost akraba,
Kendi elleriyle,
Koydular mezara.
Herkes odaklanmışken,
Dikkatlerden kaçtı,
İlginç bir manzara.
Kabristanda ayaklar arasında,
Küçücük bir mezar,
Üzerinde tek bir çiçek,
Minnacık.
Kim bilir kimin kınalı kuzusuydu,
Hangi ananın,
Hangi babanın,
Göz bebeğiydi.
Hayatı tanımadan daha,
Ölümü tanımişti,
Yakışmamıştı ölüm,
Bir bebeğe.
Oysaki;
Ölümün yaşı yok,
Ölümün saati yok,
Giden gidene
Herkes ölecek yaşta
Ağız süt koksa bile...

Şükrullah Yavuzer

Hüseyni Uyanış

Sen Filistinli çocuk,
Seherde açan tomurcuk,
Hüseyni bir uyanıştır,
Şehidin alnına konan öpücük.
Güneş ve insanlık,
Batıdan battı.
Güneş ve insanlık
Yine doğudan doğacak.
İnkılâp da...

Şükrullah Yavuzer

İçimin Coğrafyası

İçimde nehirler akıyor
Nehirler ki Kıvrım kıvrım
Nehirler ki köpük köpük
Kimi serseri Botan
Kimi katil Zap
Gürül gürül çağlıyorlar
İnişleri deli
Yokuşları sarp
İçimde nehirler çağlıyor
Nehirler ki asi
Nehirler ki hoyrat
Kimi deli Dicle
Kimi çılgın Fırat...

Nehirlere köprüler kuruluyor
Kimi taştan
Kimi ahşap
Köprüler ki tarih kokan köprüler
Kimi Malabadi
Kimi Murat...

İçimde dağlar yükseliyor
Başı dumanlı
Geçit vermez dağlar
Dağlar ki yüceliği kat kat
Dağlar ki isyanlara sığınak
İçimde dağlar yükseliyor
Kimi Süphan
Kimi Ararat ...

İçimde yağmurlar yağıyor
Kimi çisil çisil
Kimi sağanak sağanak
İçimde yağmurlar yağıyor
Yağmurlar ki rahmet
Yağmurlar ki bereket...

İçimde Sokak çocukları ıslanıyor
Çocuklar ki bir dirhem bir ceket
İçimde insanlar geçiyor
Kucaklarda köpek ağızlarında ciklet
Görmüyorlar ıslanmış çocukları
Kalmamış yüreklerde
Ne sevgi
Ne merhamet
İçimde sokak çocukları ıslanıyor
Tufan yeri gibi memleket...

İçimde sokak çocukları ıslanıyor
Çocuklar ki aç
Çocuklar ki susuz

Kalmadı vicdanlarda
Ne sabır ne metanet
İçimde sokak çocukları ıslanıyor
Kopsun artık kızıl kıyamet...

İçimde yollar uzanıyor
Kimi yakın kimi ırak
Yollar ki ömür tüketiyor
Tozu dumana katarak
Yollar ki başı hasret
Yollar ki sonu vuslat
İçimde Yollar uzanıyor
Kavgasız bir dünyaya doğru
Yılan gibi kıvrılarak...

İçimde çocuklar ölüyor
Kimi kız kimi erkek
Çocuklar ki masum
Çocuklar ki melek
İçimde çocuklar ölüyor
Kimi uykusunda elma kokusuyla
Kimi cesedi kıyıya vurarak
İçimde çocuklar ölüyor
Kimi kurşunla
Kimi azgın denizlerde boğularak...

İçimde atlar koşuyor
Kimi safkan kimi kırat
İçimde atlar koşuyor
Atlar ki dörtnala
Atlar ki son sürat
İçimde atlar koşuyor
Çocukların güldüğü
Şevgi dolu bir dünyaya
İçimde atlar koşuyor
Heybelerinde oyuncak...

Şükrullah Yavuzer

İflah Olmuşluğum

Kabaliğım olmuştur benim
Kibarlığım da
Dibe vurmuşluğum
Olmuştur benim
Düze çıkmışlığım da
Ağlamışlığım olmuştur benim
Gülmüşlüğüm de
Sevdalanmışlığım olmuştur benim
İflah olmuşluğum asla..

Şükrullah Yavuzer

İki Harf

Sen Elif ben Vav
Aynı tabloda iki harf
Biri dimdik
Biri iki büklüm
Vav secdede
Elif kıyamda
Vav Elif olur
Musallada

Şükrullah Yavuzer

İki Manzara

Kanatları ateşten
Kelebeğin rüyası ,
Sıra sıra gelincik tarlası,
Bal yapamazki eşek arısı.
Islık çalıyor,
Bilinmeyen bir makamda
Neyzen rüzgar,
Yağan yağmurun,
Var sanki acelesi,
Yüreğimde bir kuşun
Kanat çırpıntısı ,
Sahilde karavan,
Gökte ay, Semaverde çay,
Denizde yosun kokusu.
Küçücük kalbine büyük sevgiler
Sığdıran kız,
Olmazsa olmaz iki manzara
Biri sen, biri Kayan yıldız,
Biri gözlerin, biri mavi deniz.

Şükrullah Yavuzer

İnkılap

Hikayemiz
Kavuşmayan iki deniz gibi.
Biri tatlı biri tuzlu,
Benimkisi tuzlu olan,
Göz yaşı gibi.
Kavuşmak mı
Tatlı bir yalan,
Zihnimde kıvrır durur
Başsız bir yılan,
Tarih yalan mı yalan.
Anladım rüzgârın,
Kuşun dilinden.
Bir anlamadım yalan
Dilini insanın.
Yüreğim Davud'un elinde
Eriyen demir,
Ömrüm kutlu geçmişle dolu
Bir zembil,
Hüzünlenme,
Boşa akmaz sebil.
Sana düşen uyumak değil,
Olma davadan gafil.
Sen Uyursan,
Uyanmaz yarınlar.
Tepişiyor beynimde,
Şahlanan yabani atlar,
Koşuyorlar dört nala,
Özgür bir ülkeye doğru.
Zaman kayıyor,
Ayaklarımın altında,
İnkılap ulvilik makamında...

Şükrullah Yavuzer

İşte Eylül

İşte eylül
Günler başladı kısaltmaya
Ömrüm gibi ömrüm gibi
İşte eylül
Esiyor deli rüzgar
Senin gibi senin gibi
İşte eylül
Gök boşalıyor sağnak sağnak
Gözüm gibi gözüm gibi
İşte eylül
Darmadağın yapraklar
Benim gibi benim gibi
İşte eylül
Sonrası kara kış
Bahtım gibi bahtım gibi
İşte eylül
Terk ediyor diyarı kuşlar
Seven gibi seven gibi

Şükrullah Yavuzer

İşte Öyle

İnsanın Yüreği
Kıpır kıpır olur ya,
Gözlerine bakamazsın.
Hani bir söz gelir ya
Dilinin ucuna,
Yutkunursun ya
Söyleyemezsin.
İşte öyle...

Şükrullah Yavuzer

Kaçak çay

Sevdan da çayım gibiydi
Koyu, sıcak, yasak ve kaçak...

Şükrullah Yavuzer

Kader Üstüne Kader Yazamazsın

Atilla İlhan'a rakip "çöp çocuk"
Ve Cin Ali insanlar,
Burunları Kaf Dağı,
Anlatamam,
Üniformaya sığınan korkağı,
Gök ekini biçemez
Moskof orağı,
Mankurt kafayla kurulmaz
Fatihan otağı,
Onarmadan Ümmetteki çatlağı,
Çağ açıp, çağ kapatamazsın,
Uğraşma!
Mızrağı, çuvala sığdıramazsın...

Darmadağın ümmet,
Vardır bunda da bir hikmet.
Bütün dağılmalar,
Toplanmak içindir.
Bütün gitmeler, dönmek için.
Esenlikler yurdunda
Yangını söndürmek için,
Su arıyorsun için için.
Kerbela çıkmazında,
İğne ile kuyu kazamazsın...

Gerçek ve yalan,
Biri diğerini görmeyen,
İki göz kadar yakın
Ve yine iki göz kadar uzak.
Kaldır başını gör bak,
Tuzak üzerine tuzak...

Sorgusundayım
Münker ve Nekir'in,
Korkmam!
Allah Hayrül Mekirin,
Ve Allah'tır Züntikam.
Geçmişini bilmeden,
Kader üstüne kader yazamazsın...

Şükrullah Yavuzer

Kadın soğursa

Kadın soğursa
Dünya üşür
Kadın çiçek açarsa
Dünya cennet bahçesine
Dönüşür

Şükrullah Yavuzer

Kadim Şehir

Ah bu şehir bu kadim şehir, güneşin başkenti şehir.

Bu şehrin sevgisi bambaşka, aşkı depreşir durur damarlarda. Tarihin nabzı atar taşında, toprağında. Muhteşem kalesi yükselir masmavi gölünün kıyısında. Zamanın ayak izleri var surunda, burcunda. Tat var, bereket var suyunda, toprağında.

Toprakkale'den bir güvercin havalanırdı kadim şehrin üstüne, kanatlarında beyaz bir mutluluk. Süzülürdü nazlı nazlı Kayaçelebi camisine doğru. Hüsrevpaşa'dan yükselen ezan sesi hor hor bulağında yankılanır dururdu. Eski şehir mezarlığında bir dağ başı tenhaliği, sinek uça duyulurdu. Yüreklerle ferahlık verirdi Abdurrahman Gaziyeye okunan bir Fatiha. Kelebeklerin sessizliğindeydi Selçuklu mezarlığı, Halime Hatun mahzun mahzun bakardı mezar taşlarına. Zeve yangın yeriye hala küllenmemişti şehrin yanan yüreği. Hüzün veriyordu şehitlikte dalından düşen gül yaprağı. Sabahın erken saatlerinde yağmur yağmış hissi verirdi çimenlerdeki kırağı. İspiriz 'den kekik kokusu eserdi ılgıt ılgıt. Güzeldere'de kıvrım kıvrımdı yollar. Virajın biri bitmeden öteki başlardı. Yere inmiş bulut yığınıydı Başkale'de travertenler. Bir kuşun kanadındaki renkler gibiydi Gevaş'ta, ağlayan gelinler. TRT Van Radyosunda söylenirdi akşam üzeri türküler, huzur içindeydi şehir. Muradiye Şelalesinde intihar ederdi Bendimahi'nin deli suları. Bir yaşam mücadelesi verirdi azgın sularda balıklar. Çığlık çığlığaydı martılar. Bir dalıp bir çıkarlardı sulara karabataklar.... Kanissipi'nin kanı kaynardı Mayıs'ta kabına sığmaz coşardı.

Güzel zamanları olurdu kadim şehrin.

Temmuzun sıcak akşamlarında zincirin ucuna bağlı maşrapa ile kehriz suyu içilirdi, kevser suyu niyetine. Kaynayan semaver çayında zernebat suyunun kehrizden aşağı kalır tarafı yoktu. O da zemzemle yarışır dururdu. Bakraçlarla taze süt, yoğurt taşınırdı sütçülere sabahın erken saatlerinde. Öğleye doğru lavaş ekmeği ile yenilen melemene doyum olmazdı. Ağzının tadını bilenler Şeref Şahin'de fırın ağzı yerdı. Şehir parkında oturur oturmaz önüne konulurdu, kaymaklı çay. Parası da peşin alınırdı ha. Sonra Müslüm Gürses'ten bir şarkı yükselirdi en damarından. "İsyan eden şu kalbimi biraz olsun duy yeter..." Efkarlanırdı yüreği kıpır kıpır gençler. Oturdukları masaya bir kalp çizerlerdi ellerindeki çakıyla. Yaralı yüreklerini temsilen okunu da ihmal etmezlerdi. Sonra da iki ismin baş harflerini...

Acıklı bir film gelirdi şehir sinemasına, tıklım tıklım dolardı salon. Filmde her kes kendisini izlerdi, efkârlı efkârlı içilirdi gazozlar... Şekerci Şükrü' de tatlanırdı ağızlar. Birkoç'ta yenilirdi kavurmalar. Akköprü deresinde kapışırırdı kabaadayılar. Kabadayılığın da bir raconu vardı ha. Bisikletçi Hocadan kiralanırdı bisikletler. İki direk arası bir lira. Gün Ereğ'ten yükselirdi kadim şehrin üstüne. Güneşin şehri olurdu Van. Bir keklik su içerdi Keşiş gölünde. Norduz'da kaval çalardı dertli bir çoban. Kaval inler, kuzular melerdi. Kınalı parmaklarıyla kilim dokurdu tezgahlarda gelinler. Akdamar'da çiçek açardı bademler. İzzettin şir camisinde içli içli okunurdu Kur'an. Her gördüğüne Öğütler verirdi, Herkül Mustafa isimli bir pehlivan. Şamran altında süslenirdi bağ bahçe bostan. Çocuklar oyuna daldı Bahçıvan Mahlesinde. Çelik çomak oynanırdı, kör ebe oynanırdı, en sevilen oyundu melikan. Çocukların ellerinde ekmek arası domates ile soğan. Bilinmezdi ki nasıl akıp gidiyordu zaman. Çatakta balların şahını verirdi, çamurla sıvanmış kara kovan. Serinletirdi Rençberlerin içini tırpan sonrası içilen soğuk bir ayran. Artos'a sevdalıydı Vestan. Edremit güllük gülistan. Van gölüne bakar dururdu, sis bulutu içindeki Süphan. Meydan muharebelerine şahitlik etmişti çaldıran. Yürekler bir olurdu, yüzler gülerdi, bin bir çeşit kahvaltı sofralarında. Dertler kederler uçar giderdi semaverin tüten dumanında. Bereket vardı, lezzet vardı tandırdan çıkan sıcak ekmeğin buğusunda. Muhabbet içilirdi, semaverde demlenen kaçak çayın her yudumunda.

Bir ikinci vakti davet edilirdi çaya konu komşu, kırılırdı beli iki çift lafın. Mayıs'ta inerdi tezgahlara damakların tadı uşkun. Sihke'de yoldan geçenlere kekik uzatırdı çocuklar,

utangaç, suskun. Suvarioğlu'nda bir Van evi direniyordu apartmanlara mahzun, yorgun. Hıdırellez'de dilekler dilenirdi en samimi, en içten. Perşembe günleri şenlenirdi Abdurrahman Gazi türbesi. Bir bir kabul olurdu genç kızların duası. Kara kobralara tezahürattan kısılırdı gençlerin sesi. Peynirciler çarşısından yükselirdi otlu peynirin kokusu. Foto stilde verilirdi pozların en kralı. Hafta sonu aileler sahile koşardı kaptığı gibi semaveri, mangalı. Olmazsa olmazdı gece yarısı Hacı babanın nefis paçası. Erçiş'ten manda yoğurdu gelirdi, Başet'ten çiriş. Besmele ileydi tezgahlara her giriş. Tarih kokardı kadim şehir. Sardur'un, Semiramis'in silueti görünürdü Şamran'da. Menua, Rusa, Kakuli, Arimena ve Argiştî'nin hatıraları duruyor hala, kalenin soğuk duvarlarında.
Ah bu şehir bu kadim şehir, yüzü esmer yüreği güneş çocukların şehri...

Zemheride üşüyordu yüz yirmi kahraman çocuk. Dağların karlı yollarında annelerin yüreği üşüyordu. Mevsim ayırt etmeksizin Van üşüyordu. Koca bir şehir üşüyordu. Unutulmamıştı yüz yirmi kahraman kınalı kuzucuk...
Analar kuzuları sordu.
Cevap veremedi konu komşu,
Diyemediler çocuklar soğuktan dondu.
Havar havar oy havar.

Bir ağıt söylenir şimdi Van'da,
Kalmadı gücüm, kuvvetim, düşünüyorum.
Tut ellerimden tut anne.
Tutmuyor artık elim, ayağım, üşüyorum.
Ört üstümü ört anne.
Aşığım memleketime deli divane...

Sonra bir haber gelir kadim Van'a Ali Paşa Vurulmuş diye
Uç atım var biri binek.
Arkadaşlar kalkın gidek.
Ali paşayı vurdular.
Yavrusuna haber edek.
Paşa giyer iki kürkü.
Biri sansar biri tilki.
Ali paşayı vurdular.
Yıkılsın Van'ın mülkü.

Birinci dünya savaşında cepheye mühimmat taşıyan 14-17 yaşlarındaki yüz yirmi kahraman çocuğu, Ermeniler tarafından şehit edilen Vali Ali Paşa'yı ve Zeve'de hunharca katledilen iki bin beş yüz masum Vanlıyı rahmet ve minnetle yad ediyorum...

Şükrullah Yavuzer

2021

Şükrullah Yavuzer

30 Nisan

Kahve köşelerinde

İzbe kahve köşelerinde
Sakalı uzamış
Saçları dağınık
Elleri nasırlı insanlardan
Öğrendim hayatı

Bir ayağı aksak masada
Demini almış kaçak çay yudumlarken
Çay gibi kara gözlerin düştü aklıma
Sonra da dilin
O kahrolası dilin
Çayı masada bıraktım
Uzaklaştım usulca
Seni hatırlatan her şeyden ...

Şükrullah Yavuzer

Kalbenden peyim

Herbişeyim
Dalda yeni açmış
Erik çiçeğim
Sensiz hiç bir şeyim
Sanki cehennemden dibindeyim
Küçüğüm gel hadi
Kalbenden öpeyim

Şükrullah Yavuzer

Kalemin Ucundaki Sen

Bir hazan mevsiminde
Kaybettim seni
Sonra yıllarca aradım durdum kendimi
Herkesin birbirine benzediği bu Őehirin
Tek Farkı sendin...

Gittiğinden günden beri
Bir sadık köpek gibiydi yalnızlık
Bir an olsun bırakmadı peşimi...

Sensiz Dudaklarım gülerken
İçim ağladı hep
Bedeni çiçek açarken
Ruhu yaprak döken
Bir çelişkiydim ben...

Bir otobüs terminalinde
Veda etmiştin bana
El sallamıştım demirden yüreğine
Ve sonra buruk bir ayrılık yangını Düşmüştü Yüreğime
İçimdeki yangının sebebi
Sen uzaklarda üşüme diye...

Yüreğimde suskun susuz
Bir çiçek yeşermişt 
Bu çiçek bir cemreyi
Bir yağmur tanesini
Ve bir kelebeğin kanat çırpmasını
Bekliyordu artık...

Sonbaharıydı  mr m z n
Sarıydı rengi ayrılığın
U a dursun kuşlar
Başka bir gök yüzüne
Tuttum Şiirler yazdım
Taştan kalbine
Sana yazdım yalnızlığımı
Ama sen hiç okumadın
Vakit varken sarıl
Tut ellerimden
Çek al beni delirten yalnızlığımdan...

Yıllar sonra tekrar
Yağan yağmurda
Tek kişilik bir hüzün
Yavaş yavaş dağılıyor bulutlar
Buğulu camlar ardında
Belirecek birazdan ay yüzün...

Sanki şiirlerden türkülerden
Süzölüp gelmiştin
Yüzünde dolunay
Göğsünde güneş
Avuçlarında yıldızlar
Saçlarında bir tutam gece
Ve
Dilinde Eski şarkılardan bir nağme...

Gözlerinde gözlerinde
Yine aynı bakış
Henüz keşfedilmemiş
Bir deniz kıyısı gibi ıssız
Sürülmemiş topraklar gibi münbit
Gidilmemiş bir coğrafya gibi bakir
Yine aynı gurur
Yine aynı kibir
Ve havanda yine deli fırtınalar
Yine karakış...

Oysa bir seslenseydin
Dağılacaktı içimdeki karanlık
Eriyecekti buzdan dağlar
Alnının çatısından vurulacaktı yalnızlık...

Yine bir otobüs terminalinde
Ellerim cebimde
Kala kaldım bir başıma...

Olmadı ...

Olsun...

Yalnız değilim ki artık
Kalemim var,
Kalemin ucunda da sen...

Şükrullah YAVUZER
29 Ekim 2020
Van

Şükrullah Yavuzer

Kardeşçe Yaşamak

Ne büyük hüsrandır
Yaşamak varken
Ölüme sarılmak

Ne büyük hüsrandır
Vuslat varken
Ayrılığı seçmek

Ne büyük hüsrandır
Gülmek varken ağlamak

Ne büyük hüsrandır
Barış varken savaşmak

Ne büyük hüsrandır
Bir olmak varken ayrılmak...

Ne güzel bir duruştur
Ölüme inat
Şiir şiir türkü türkü
Kardeşçe Yaşamak....
Şükrullah YAVUZER
20.11.2020

Şükrullah Yavuzer

Kasıt

Bana kastın ne Allahını seversen,
Gecenin üçünde aklımda işin ne?
Dönüp dolaşıp düşünürsün şiirlerime...

Şükrullah Yavuzer

Kendine Bir İyilik Yap

Bugün kendine bir iyilik yap,
Dokun kırdā açān bir çiçeğe,
Selam ver hiç tanımadığın birine,
Eşlik et söylenen bir türküye,
Uzaktaki bir arkadaşını ara,
Gülümse kuşā kurdā börtü böceğe,
Melhem ol kanayan bir yaraya,
Yaşlı bir amcayı çağır masana,
Yemek ısmarla mesela
Aynada her günkünden farklı bak kendine,
Sesli bir şiir oku kahve içerken,
Farkına var yaşamanın,
Etrafında insanlar bir bir ölürken,
Kendine bir iyilik yap vakit varken...

Şükrullah Yavuzer

Keyfim Yerinde

Ben
Keyfim
Ve keyfimin kahyası
Okunacak bir kaç kitap
Yazdığım şiirler
Arada bir baktığım albüm
Suladığım çiçekler
Yarım aklım
Televizyonda haberler
Oturup hava aldığım balkon
Top peşinde koşan çocuklar
Sıcak bir çay
Bırma tatlısı
Ötme yarışında kuşlar
Tekrar tekrar dokunduğum orkide
Cennetteyim belki de
Ve sende kalan yüreğim
Değmeyin gitsin keyfime.....

Şükrullah YAVUZER
04.Haziran 2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Kıyaslama

Pil ile çalışan el Feneri Güneş ile kıyaslanamaz...

şükrullah Yavuzer

Koronalı Günlerde Aşk

Bir kara trenin vagonları gibi,
Peş peşe ve gürültülü,
Geçip giden günler sonrası
Sessizlik.
Düşe kalka seğirten,
Akşam sonrası bir yalnızlık.
Şair yalnızlığı...

Şehir sessiz,
Parklar cıvıltısız,
Caddeler تنها,
İn cin top oynuyor,
Sokak aralarında.
Gök yüzü berrak,
Yıldızlar uzak,
Sevdan bana yasak...

Kuşlar olabildiğince özgür,
Atlar koşuyor çatlarcasına,
Sevgisizlik öldürüyor kurşunsuz,
Dip yapmış umutsuzluk,
Taştan bir ağırlık kalan yüreklerde...

Islanan yok,
Nisan yağmurunda.
Bahar bir buruk,
Çiçeklerin yalnızlığında.
Başı dönen dünya,
Bir semazen sarhoşluğunda...

Fallarla aldatan papatya,
Mutluluk vaat ediyor.
Gelincikle oynaşta,
Rengarenk kelebek.
Polen taşıyan arılar,
Hakkını veriyor emeğin.
Güzel günler elbet
Geri gelecek...

Ömrü tek mevsimlik
Ağustos böceği,
Son şarkısını bestelemekte.
Umurunda değil,
Karıncanın çalışkanlığı.
Kimsenin kapısını çaldığı yok,
Yiyecek dilendiği yok,
Son demin son şarkısını,
Bilen yok...

Çocukluğumdaki ninni kadar
Huzur veren su sesi,
Ensemde düşmanın

Ölüm gibi nefesi,
Zalimin kalın mı kalın ensesi,
Bilmem ki kime nasip olur,
Azrail'in busesi...

Üstü başı temiz
Yüreği kirli,
İnsanlar geçiyor aynada,
Leş kargalarıyla kalleşler
İş başında...

Gökten zembille indiğini
Sanan sevgili,
Başın karlı,
Eteklerin çiçekli.
Sözlerin buz dağı,
Dudakların güneşli.
Gözler kör, yürek şaşkın,
Bir akşam üstüne yakın,
Suç ortağıydık ikimiz aşkın...

Su nasıl yürürse
Tomurcuklara,
Cemre nasıl düşerse
Toprağa,
Tohum nasıl çatlarsa
Yerin bağrında,
Güzel günler göreceğiz
Yakında,
Ateşten çiçekler dereceğiz,
Güneşin bağrında.

Güzel günler göreceğiz
Yakında ...

Şükrullah Yavuzer

Kudüs Gibi Yapayalnız

Yılanlar çıyanlar
Kan sofralarında
Birbirini ağırlar
Ah Kudüsüm ah
Senin üzerine tüm
Hesaplar

Bir kanser hücresi gibi
Dolaşüyor Sehaddin'in diyarını
Üç başlı siyah bir engerek
Sarı çiyandan da
Laflar zehir zemberek
Bilmem ki uyuyanı
Nasıl uyandırmam gerek
Sen uyurken
Kudüsü peşkeş çeker
Bir ifrit
Düştüğü yerden
Kalkar yiğit
Kıyam vaktidir vakit...

Zaman geçiyor
Daralıyor toprak
Az önce Aldığın nefes bile
Geldi geçti bak
Tenhada açıyor
Beyaz bir zambak
Aksa'nın avlusunda
Şehadet şerbetini
İçmektir yaşamak ...

Filistinde annelere kârdır
Nehirler dolusu ağlamak
Yürekler Susuzluktan
Şerha şerha çatlamış toprak
Bir cuma günü Mescidi Aksa'da
Kılınan namazdır aşk...

Izdırap ısırılmış bir dudak
İki damla gözyaşı ile
Islanmış yanak
Dua inanmış yüreklere
Tek sığınak
Yılıkı atları gibi olacaksın azat
Şafak yakın Kudüsüm
Kan gülleri açtı açacak...

İnsan Göz yaşı kadar
Yüreği kadar insandır.
Siz beni ne Sandınız

Ben bir şairim şair
Kudüs gibi yapayalnız.....

Şükrullah YAVUZER
19 Mayıs 2020
(Kadir Gecesi)
VAN

Şükrullah Yavuzer

Kudüs'e Hediye

Kudüs Aşk dedim
Kudüs Sevda dedim
Dünya bana dar dedim
Bir canım var
Yoluna onu verdim.

Kudüs namus dedim
Kudüs ar dedim
Selaheddine yar dedim
Bir canım var
Yoluna onu verdim.

Ümmete uyan dedim
Gaflete dalma dedim
Kudüsü israile
Bırakma dedim
Bir canım var
Yoluna onu verdim.

Ey Müslüman
Hâlâ uyursun ne diye
Taşınla sapanınla
Gel beriye
Bir canım var
Kudüse hediye

Şükrullah Yavuzer

Mavi Gece

Ben,
Şiir ve
Sessiz gece.
Biz üç kafadar,
Kaçıyoruz kalabalık yalnızlıktan,
Gecenin sessizliğinde,
Mısralarda buluşuyoruz...

Gece iyi bir dost,
Kara bir yorgan gibi
Örtüyor üşüyen yürekleri ...

Perde yavaş yavaş inerken,
Görüyoruz kimler ram oluyormuş
Mavi geceye...

Necip Fazıl,
Ümit Yaşar Oğuzcan,
Cema! Süreya,
Atilla İlhan var
Gecede huzur bulan...

Mavi gecede
Her kes sus pus,
Sadece şairin
Karanfil kokan nefesi,
Sadece kalemin sesi,
Gecede yankı bulan...

Sessizlikle birlikte
Üç kafadar,
Kötü yola düşmüş gündüzden kaçıyoruz,
Gecenin aydınlık karanlığına.
Döküyoruz içimizi birbirimize,
Ve artık gece,
Bütün sırlarımızı biliyor...

Şükrullah Yavuzer

Mavi Yüreğim

Buram buram
Hasret kokan şiirlerde,
Sitem dolu dizelerde,
Göl saatinin en maviliğinde
Mütevazi yüreğim...

Dolunay olabildiğince büyük,
Yıldızlar her zamankinden
Daha parlak,
Pusulanın ibresi gösteriyor
Çelikten kalbini,
Gergin saatler hep sana kurulu,
Düşüncelerin demir perde ülkesi,
İşgal altında yüreğim...

Düştüm iğneli fıçı kalbine,
Ne yana dönsem batır, kanatır.
Kırk katır mı tepeleyen,
Kırk satır mı lime lime eden,
Bilemedim.
Urperiyor yüreğim...

Her şey bir yana dursun,
Yeni yetme sevdan
Ve
Kan pompalama hamallığından
Öteye gitmeyen,
Kalbin senin olsun...

Kaçırdım bütün trenleri,
Ellerim cebimde,
Yapayalnızım son istasyonda.
Dilimde mavi bir türkü,
Yolunu kaybetmiş rüzgâr
Dolaşiyor sahilde serseri serseri...

Gece maviydi,
Gülüşlerin deli.
Kaviydi aşkın,
Düşlerin mavi.
Göl maviydi,
Gök mavi,
Ağlıyordun, gözyaşın mavi.
Omuzundaki şal,
Ayağındaki halhal mavi...
Gecenin içine mi düştün
Ey sevgili
Üstün başın mavi...

Kabuğunda mıydı bütün acısı
Gönül yaramın,
Yaramın kabuğu da maviydi.

Kabuk düştü düşecek,
Mavi yüregim iyileşecek...

şükrullah Yavuzer

Mezarlık ve Asırlık Çınar

Kardeşimin küçük yaşta ölümü beni derinden etkilemişti. Onu unutamıyordum. Gülüşü, zeytin gözleri, yumak yumak elleriyle suratımı avuçlayıp kahkahalar atması gözlerimin önünden gitmiyordu. Annemle ilk kez mezarını ziyaret edişim, kardeşimin çok sevdiği iki bisküvi arasına sıkıştırdığım lokumu mezarının başucuna koyuşumu hiç unutamıyordum. O daha küçüktü neden ölmüştü ki? ... Kardeşimin minnacık bedeni; incecik, narin, rengarenk bir çiçek olmuş, açmıştı mezarının toprağında. Demek ki ölümün yaşı yoktu, herkes ölecek yaşıyordu. Çocuğu, genci, yaşlısı, hastası, sağlıklısı, zengini, fakiri, güçlüsü, zayıfı, ağası, marabası... Neylersin ölüm herkesin başındaydı işte...

İlk kez annemle geldiğim mezarlığın yolunu öğrenmiş artık tek başıma kardeşimin mezarını ziyaret ediyor, onunla konuşuyor, evde olan bitenden, yaramaz kedimizden ve hep peşinden koşuşturduğu horozumuzdan bahsediyor olmuştum...

Yıllar geçmiş, büyümüş orta okula başlamıştım. Kardeşimin özlemi ağır basmış bu özlem bir gizli el gibi beni mezarlığa doğru çekmişti. Mezarlığa her seferinde batı kısmından giriş yapıyordum. Bu sefer doğu ucundan büyükçe bir demir kapıdan giriş yapmıştım. Mezarlık şehrin biraz uzağında yüksekçe bir tepedeydi. İnsanlar mezarlıkları neden şehrin uzağına yaparlardı ki? Ölümünden, ölümlerden uzaklaşmak için mi yoksa ölümünden korktukları için miydi bilinmez ama her korkan buraya gelip, boylu boyunca, elsiz, dilsiz uzanmaktan kurtulamamıştı...

Mezarlığın bulunduğu tepe ile aşağısında bulunan mahalleyi bir çizgi gibi birbirinden ayıran bir su arkı vardı. Bu ark mezarlığı boydan boya sulayarak akıp gidiyordu. Arkın sağ ve solu yemyeşildi. Diğer yerler ise kupkuruydu. Tıpkı yaşam ve ölüm gibi, tıpkı mezarlıkta gezenlerle, mezarda yatanlar gibi... Mezarlığın tam orta kısmında, mezarlığa ve mahalleye hatta şehrin bir kısmına hâkim olan asırlık bir çınar ağacı yıllara meydan okuyor, ihtişamlı duruşuyla İspiriz Dağından esen rüzgarla dallarını, yapraklarını sallıyor ve hemen dibinden akıp giden billur suyla ahbaplık yapıyordu. Dost dediğin bu su gibi olmalıydı, hayat vermeliydi...

Çınar ağacının kalınca bir gövdesi, salkım saçak dalları ve yaprakları vardı. Sanırım böyle kalın bir gövdeye, gür dallara ve yapraklara sahip olması komşu ark ile iyi ilişkileri sonucuydu... Kalın gövdesinin bittiği, dallarının başladığı yerde üç dört kişinin rahat oturabileceği hatta ayaklarını uzatabileceği genişlikte bir alan vardı. Bu alan benim için çok önemli bir keşifti. Aya ilk ayak basma ya da Amerika'yı keşfetme gibi, artık mezarlıktaki zamanımın büyük bir kısmı burada geçecekti...

Çınar ağacının kuşlarla da arası iyiydi. Günün belli saatlerinde kuşları dallarında ağırılıyor, kuşlar cıvı cıvı öterek yaşlı çınara yarenlik ediyorlardı.

Kardeşimin mezarını ziyaret etmiş, olan biteni anlatmış veda edip geri dönmüştüm. Yaşlı çınarın yanına geldiğimde şırıl şırıl akan su beni cezbetmiş, bu suyla elimi yüzümü yıkamış serinlemiştim. Çınar ağacının kalın gövdesinin etrafında bir tur atmış sonrada keşfimi tam yerinde görmek için ağaca tırmanmıştım.

Ağacın üstündeki geniş alanda oturup etrafı seyre dalmıştım. İnanılmaz güzel bir yerdi. Huzur veriyordu. Hemen aşağıdaki mahallede insanlar yürüyor, çocuklar top peşinde koşuşturuyor, kadınlar evlerinin önünü süpürüyorlardı. Görüş alanıma en yakın ev ilçemizin berberi Abdullah Amca'ya aitti. Abdullah Amca şehir dışından ilçemize geldiği için ona yabancı anlamına gelen "acem" derlerdi. İlçede iki berber vardı. Biri berber İhsan Amca biri de Acem Berber... Acem Berber'e çocukları ve torunları "ede" diye hitap ederlerdi...

Ben hep Acem Berber'in yanında tıraş olurdum. Yanında iki oğlu çırak olarak

çalışıyordu. Yaşı küçük müşterilerini genelde kendi çocuklarına tıraş ettirirdi. Çırağlar tıraş yaparken dikkatlice izliyor, talimatlar veriyordu. "Müşteriyi tıraş ederken, ağzından değil burnundan nefes alıp vereceksin. Çok konuşmayacak, işine odaklanacaksın, sarımsak soğan gibi koku yapan gıdalar tüketmeyeceksin, ellerin temiz ve bakımlı olacak, günlük sakal tıraşı olacaksın, üstünde beyaz gömlek, kumaş pantolon olacak, dedi kodu yapmayacak, dişlerini günde üç defa fırçalayacak ve güzel kokacaksınız" diyordu. Çocukları "tamam ede" diyerek söylediklerini onaylıyorlardı. Berber Abdullah yıllarca beyaz gömleğinden, siyah kravatından, her daim pırıl pırıl parlayan boyalı ayakkabısından, tertip ve düzeninden hiçbir zaman vazgeçmedi...

Kuşların gök yüzüne atların çayırlara yakıştığı gibi bu çınar ağacı ile şırl şırl akan ark mezarlığa o denli yakışmıştı. Yağan yağmurda ıslanmakla, yağan yağmuru his etmek aynı şey değildi. Tıpkı bakmakla görmenin aynı şey olmadığı gibi... Çınar ağacının dalları arasında ne kadar sessiz kalırsam o kadar çok şey duyuyor, o kadar çok şey görüyor ve o kadar çok şey his ediyordum. Ben susmuştum, mezarlar, mezar taşları, ağaçlar, kuşlar, koca bir şehir konuşuyordu artık...

Mezarlardaki insanlar derin bir uykudaydılar. Evlere, apartmanlara, ele avuca, yere göğe sığamayanlar daracık bir mezara sığmışlardı. Yatakları, kuş tüyü yastıkları beğenmeyeneler, taş yastıklara başlarını koymuş, soğuk ve nemli toprakla örtünmüşlerdi. Akrabasından, yakınından kaçanlar akreplerle yılanlarla koyun koyunaydı. Üşüyorlardı, belki de pişmanlardı ama söyleyemiyorlardı. Artık üşüyünce üstlerini örten birileri de yoktu yanlarında. Hiçbir şeye doymayanların gözünü bir avuç toprak doyurmuştu. Hırsın, nefsin, şöhretin, makamın, malın, mülkün hepsi; alınıp verilmeyen ya da verilip alınmayan bir nefesin sonunda geride bırakılmıştı. Ve geridekilerin artık kendilerine bir faydası yoktu, bunların hepsi kabir kapısına kadardı....

Çocukken çok fazla oyuncağımız yoktu. Oyuncaklarımızı kendimiz yapardık, çamurdan, tahtadan, telden... Bulduğumuz her nesneye oyuncak gözü ile bakardık. Bir taş uçak olurdu, bir ağaç at olurdu binerdik. Bir aşık kemiği, bir kutu, renkli bir cam parçası paha biçilmez bir oyuncak oluverirdi. Gündüz renkli cam parçaları toplar onlarla oyunlar oynardık. Bazen bu camlar için kavga eder birbirimizin yüzünü gözünü yarardık. Akşam eve döndüğümüzde annelerimizin korkusundan bu cam parçalarını eve götüremez, topladığımız gibi geri atıyorduk... Birbirimizi kırıp döktüğümüz dünya malı, makamımız, mevkiimiz de mezar kapısına kadar değil miydi? Tüm bunları renkli cam parçacıkları gibi geride bırakıp kabre yalnız başımıza girmiyor muyduk?

Bir metre derinlikteki toprağın altında herkes eşitti. Herkes kaskağı ve boylu boyunca uzanmıştı. Karanlık ve güneşsiz bir ortamda herkesin üstünde aynı elbise ve herkesin kafası aynı yöndeydi.

Dünyayı tanımak, varılacak menzili bilmek için mezarlıklar biçilmiş kaftandı.

Dünyada yaptıklarından kurtulur muydu insanoğlu yoksa amelleri kefen gibi saracak mıydı bedenini mezarda...

İnsanlar mezardayken mi uyuyorlardı yoksa yaşarken mi, belki de ölürken uyanıyorlardı kim bilir?

Gökyüzünde kuşlar kadar hür, yeryüzünde atlar kadar sınırsız olanlar şimdi ne kanat çırpabiliyor ne de koşabiliyorlardı. Yaşarken zindanda olanlar vardı bir de. Zindan mı mezar mı daha çetindi? Zindanda hep bir umut vardı belki bir gün çıkarım diye ya mezardakiler öyle miydi? Bütün umutlar bir avuç topraktan ibaret değil miydi?

Yorulunca ayaklarını uzatıp yatmaya benzemiyordu ölüm. Bir sigara tütürüp efkâr dağıtmaya da... Ölümdü bu soğuk, kaskağı ve hareketsiz...

İnsanoğluna yaptığından başkası yoktu. Üzdüğü kadar üzülecek, ağlattığı kadar ağlayacak ve acı verdiği kadar acı çekecekti. Aslında ne etmişse insanoğlu kendine etmişti.

Burada yatanlar hep ölümü başkalarına yakıştırap dururlardı ama bir gün ölümün kendilerine de çok yakışacağından bihaberlerdi. Öyle dalmışım ki Dünyaya ölmüşüm

haberim yok misali...

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Müebbet Yedim

Gözlerime bir mil gibi çekip,
Gecenin karanlığını.
Körkütük dolaşıyorsam,
Sevda sokağını.
Aç bir kurt dolaşiyor
Beynimde,
Kemiriyor ruhumu fareler,
Ayağıma dolanan yargılar,
Prangalar çözülüyor bir bir,
Vahşi bir atı ehlileştiriyor,
Haralarda nağmelerim.
Usul usul çiseliyor yağmur,
Yeşil, yemyeşil ,
Bir ağaç yeşeriyor
Çorak yüreğimde...

Ekmek kokusunda,
Semaver çayı tadında,
Anne dizi şefkatinde,
Türkülerle dolu bir sevgi
Filizleniyor,
Büyüyor, devleşiyor,
Van Gölü'nün maviliğinde...

Otlu peynir sonrası,
Çaya susamak gibi,
Yağmurda ıslanmak gibi
Sırılsıklam,
Baştan aşağı bahara bulanmış
Bir ağaç,
Göz pınarımdan dökülen
Bir avuç inci,
Aklım uçuşuyor,
Saçlarınla rüzgârda,
Yüreğim üşüyor, avuçlarında,
Sinsi bir aşk yürüyor,
Şah damarıma,
On yedi yaşım
Düşüyor aklıma...

Okuldan kaçtığım,
Zaloğlu Rüstem olduğum,
Kıtaları tek adımla dolaştığım,
On yedi yaşım,
Deli yaşım...

Uçurum, uçurum,
Büyüyor mesafeler.
Ilık ılık yürüyor,
Damarlarımda kanım.
Canından can dilendi
Canım.

Havanda dövülen suydu,
Seninle her anım...

Ben böyle uslanmaz,
Ben böyle yorulmaz,
Ben her güzele meftun,
Ben böyle deli...

Sen bir kararda durmaz,
Bir anın bir anına uymaz,
Sen demdemi,
Sen hırçın Karadeniz...

Denedim denedim,
Hiçbir güzelde olmadı.
Hep firari yüreğim.
Amma ve lakin,
Bir tek senin gözlerinde,
Müebbet yedim...

Şükrullah Yavuzer

Mülteci

Küreksiz kırık bir sandaldım okyanus yüreğinde
Gittiğin günden beri mülteciyim başka yüreklerde...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Nankör

Sevgini verirsin
Göz yaşını isterler
Gülüm dersin
Ölüm anlarlar
Elini verirsin
Kolunu alamazsın
Selam verirsin
Borçlu çıkarsın
Canım dersin
Canını alırlar
Bildircin ve kudret
Helvası verirsin
Soğanla sarımsak
Nerde derlerler
Yapmasaydın olur sonunda
Yaptığın bütün güzellikler
Velhasılı kelimeler
Ne yapsan
Yaranamazsın insanlara
Ben kimim ki
Sitemim kime
İnsan nankördür yaradana....

Şükrullah Yavuzer

Nefsimiz

Oysaki ruh tertemizdi,
Hastaliksız ve ölümsüzdü.
Hasta olan nefsimizdi...

Şükrullah Yavuzer

Nerelerdesin Sen

Rüzgarda uçuşan yaprakların
Hüznünde sen vardın
Bitmek tükenmek bilmeyen
Gecelerin Sabahında sen

Şafakla beraber pencereden süzülen
Güneşin Sıcaklığında sen vardın
Uçan martının kanatlarında Sen

Islanan kirpiklerimin
Ucunda sen vardın
Buğulu bakışımında sen

Boğazıma düğümlenen
Hıçkırıklarda sen vardın
Anlatamadıklarımında sen

Suyumda aşımında sen vardın
Tuzumda ekmeğimde sen

Dinledigim her şarkıda sen vardın
Kışımında baharımında sen

Sen vardın hayalimde gerçeğimde
Sen vardın içimde dışımda

Göz bebeklerimden
Dışarı sızan sendin
Gözlerimle tutmak isteyipte
Tutamadığım sen

Gönül kafesimden uçup
Giden Kuş sendin
Göğsumdeki boşluk sen

Okuduğum şiir sendin
Dokunduğum çiçek sen

Çiçeklere konan kelebek sendin
Kelebeğin kanadındaki renk sen

Dağlarıma yağın kar sendin
Saçlarıma düşen ak sen

Yüreğimdeki acılar sendin
Yüzümdeki çizgi sen

Göğsümde atan sendin
Damarımda dolaşın sen

Tuttuğum eller senindi
Baktığım gözler senin

Arı sendin
Petek sendin
Bal Sen

Bende bu kadar varken
Hani nerelerdesin sen....

Şükrullah Yavuzer

Nergiz'in Ölümü

Gülüşün hangi şiire benzer
Göz yaşın hangi ağıda
Dilin hangi türküye hayat verir
Bakışın hangi şarkılardan kalma
Sıcaklığın hangi cemreye düşer
Hangi yıldızlar göz kırpar sana
Hangi bülbüller seni söyler...

Kim senin gibi dokunur
Kimin serin elleri alır
Alnının ateşini
Kim dindirebilir yüreklerde
Kimsesizliğin acısını...

Güneşe kim uzanabilir
Kim okşayabilir
Alevden saçlarını
Kim tutabilir elleriyle yüreğini...

Acelen neydi Nergiz
Hangi sabahın şafağında
Çıkıp gittin
Hangi cennetin kuytusunda
Açtı çiçeklerin...

Kim hayatla dalga geçer gibi
Böyle Sessiz sedasız ölür
Kim sekeratta
Boncuk boncuk terlerken
Sayıklar adını...

Muhabbet bahçelerinden
Derildin Zamansız
Söndü gök yüzünde
Adınla parlayan yıldız
Hala Gülümsüyorsun
Albümdeki tüm resimlerde
Öldüğünden habersiz...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Ortak Yönümüz

Garbın gariptir yüzü
Üniformaya bezenir
Zalimin Gizli yüzü
Aldatmanın münafığın
Süslü-küflü sözü
Onlarla tek ortak yönümüz
Masmavi bir gökyüzü...

Şükrullah Yavuzer

Öğretmenim

Öğretmenimin yüzüne dokundum
Dünya, Ay ve Güneş avuçlarımdaydı sanki....
Bakışı huzur, gülüşü cennetten bir köşeydi sanki...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Öldüğümü unutacaksın

Bir sabah uyanacak
Her zamanki gibi
Perdeni aralayacaksın
Güneş süzülecek
Aşına bir misafir gibi
Pencereden içeri
Kuşların cıvıltısını duyacaksın
Kiraz dalına
Beyaz bir güvercin konacak
Hatırlayacaksın
Yeniden Yaşama sevincini
Sonra Saçlarını tarayacaksın
Aynaya karşı
Öldüğümü unutacaksın....

18 Nisan 2021

Şükrullah Yavuzer

Rekabet

Bir güldün
Güller gülüşünü taklit için açtı
Bir ağladın
Sonbahar hüznün olup için için yağdı
Bir gelinlik giydin
Kar sana özendi beyazıyla
Bir fistan aldın
Çatladı bahar kıskançlığından
Kırlar çiçeklere bezendi
Bir süslendin
Peydahlandı hemen gökkuşağı
Bir konuştun
Diline inat bal yaptı arılar
Gözlerinin karasını kıskandı geceler
Dolonay yarışta Ayyüzünle
Bir hakem olarak sonuca vardım
Bunların hiç biri su dökemez eline...
Şükrullah YAVUZER
09 Eylül 2020

Şükrullah Yavuzer

Renk körü

Sen toprağın bereketi
Sen suyun saflığı
Sen gün batımı huzuru
Sen Kayan bir yıldız gecede
Sen süt kuzusu bahar
Sen yağmur baştan aşağı
Sen Güneş
Sen yağmur sonrası
Gökkuşığı
Ben ise renk körü

Şükrullah Yavuzer

Sana Rağmen

Hâlâ saksıda çiçek yetiştiriyor
Akşamları şiir okuyorum
Kuşlar için pencereme yem bırakıyor
Buğulu camlara yazılar yazıyorum
İnsanlara şakalar yapıyor
Sebepsiz gülüyorum
Boş kağıtları karalıyor
Habire imza denemeleri yapıyorum
Sigaramın dumanıyla havada
Daireler çiziyor
Duvar yazıları okuyorum
Hiç umudum kalmamasına rağmen
Hâlâ senden bir şeyler bekliyorum
Sana rağmen hala yaşıyorum işte...

Şükrullah YAVUZER
3 Mayıs 2022
(Geceye Notlar)

Şükrullah Yavuzer

Sapan taşı ile vuruldu kanatlarımız

Her selam verdiğimiz
Yüreğimize bir acı ekledi
Ömrümüzden özümüzden
Bir şeyler alıp götürdü
Hep yarım kaldı seviçlerimiz
Kursağımızda kaldı heveslerimiz
Ne zaman güvercin olup
Güneşe doğru uçsak
Bir sapan taşı ile
Vuruldu kanatlarımız...

Şükrullah Yavuzer

Sebebi var

Ellerim koynumda
Boynum bükük ise
Gözlerim buğulu
Yüreğim delik deşik ise
Bende mevsim hep kış ise
Sebebi var

Geceler uykusuz
Sabahlar güneşsiz ise
Baharlar çiçeksiz
Hayat tatsız tuzsuz ise
Gökkuşuğı renksiz ise
Sebebi yar...

Şükrullah Yavuzer

Selika

SELİKÂ

Sen susunca
Bir üveyik kanatlarırdı
Alaca karanlıkta.
Zambaklar açardı tenhada,
Ateş böcekleri aydınlatırdı geceyi,
Karanfil kokan bir meltem eserdı
Gün batımından.
Göz kırpardı çoban yıldızı
Güller menekşeler dökülürdü Bakışlarından,
Erken Çiçek açardı kiraz ağacı,
Bir cennet bahçesine dönüşürdü yüreğin...

Sen susunca
Bir kelebeğin kanatları kadar,
Hassas yüreğinden utanırdım.

Sen susunca
Ellerin konuşurdu Selika,
Gözlerin konuşurdu en edebî dilden.
Şiirlerin şahı olurdu,
Rüzgarda uçuşan saçların.
Kuruyan dudaklarını ıslatan dilin,
Konuşmadan Bülbül kesilirdi
Papucu dama atılırdı
En edebî eserin...

Sen susunca
Kuşlar haya ederdi ötmekten,
Sessizliğe bürünürdü kainat,
Taa maveradan duyulurdu
Suskunluğun...

Sen susunca
Zaman dururdu,
Bir çivi gibi yerinde mihlanıp kalırdı
Yelkovan ile akrep
Kıpırdamazdı dalında yaprak.
Kuşlar susardı.
Gök susardı.
Sağır dilsiz olurdu taş Toprak
Sen susunca duyulmazdı
Kalp atışları kimsenin...

Sen susunca
Dinlerdim seni suskun,
Bir mucize izlercesine
Dinledikçe seni bir daha
Bir daha sevesim gelirdi
Yeni baştan...

Seni sevmek
Sekiz milyar nüfusa sahip dünyayı,
Bir kişiden ibaret sanmaktı.
Seni sevmek
Gök yüzünde kanatsız uçmaktı.
Seni sevmek
Ölmeden cenneti yaşamaktı...

Sen susunca
Gözlerin konuşurdu en edebî dilden
Sen susunca
Gözlerin konuşurdu Selika
Seni izlerdim
Bir mucize izlercesine...

Şükrullah YAVUZER
12 Nisan 2021

Şükrullah Yavuzer

Sen

Sen Eylöl 'de açan gül
Sen Yangın sonrası kalan kül...

Şükrullah Yavuzer

Sen Gidersen Eğer

Sen gidersen eğer
Bam teli unutulur sazların
Bir daha söylenmez o türküler

Sen gidersen eğer
Kokusu unutulur kitapların
Yetim kalır bütün şiirler

Sen gidersen eğer
Zaman unutulur geçmez saatler
Gittiğin günde kalır tüm takvimler

Sen gidersen eğer
Güller unutulur ötmez bülbüller
Viran olur bağlar bahçeler

Sen gidersen eğer
Yemi unutulur kuşların
Pencereye konmaz bir daha serçeler

Sen gidersen eğer
Güneş doğmayı unuttur
Bitmek bilmez karanlık geceler

Sen gidersen eğer
Suyu unutulur saksıların
Bir bir ölür çiçekler

Sen gidersen eğer
Kasım dar ağacına çekilir
Ölür bütün mevsimler...

Şükrullah Yavuzer

Sen Gittin ya Babam

Sen gittin ya babam
Dilim lal
Kalbim melal
Kulağım sağır
Gözümde perde
Yokluğun ağır mı ağır
Sensiz Dünya
Hep çile hep kahir...
Sen gittin ya babam
Hiç bir şey eskisi gibi değil
Ne baharlar bahar
ne kışlar kış
Ne de yazlar eski yazlar değil...
Sen gittin ya babam
Bildiğin gibi değil insanlar
Eskisi gibi değil
Dostluklar akrabalar
Herkese bir haller oldu
Kimin eli kimin cebinde
Belli değil...
Sen gittin ya babam
Bir şeyler eksik
Gün eksik pencerede
Güneş eksik yüreklerde
Tat eksik tuz eksik
Sofralarda...
Şen gittin ya babam
Öpülesi ellerin
Şefkatle bakan gözlerin
Askıda palton
Arkamda dağ gibi
Duruşun eksik...
Sen gittin ya babam
Odanda masan
Masan da kitapların
Yerde seccaden
Seccadende tesbihin eksik...
Sen gittin ya babam
Her şey yarım yamalak
Her şey kırık dökük
Umutlar yarınlar bölük pörçük...
Sen gittin ya babam
Şah damarım kesik
Sen gittin ya babam
Hayatta hayat eksik...

Şükrullah Yavuzer

Sen oluyordu herkes

Sen oluyordu herkes
Sen oluveriyordu herşey
Gecenin zifiri karanlığı
Saçların oluyordu
Güneşin doğuşu gözlerin...

Sen oluyordu herkes
Sen oluveriyordu herşey
İğde ağacından esen rüzgar
Nefesin oluyordu
Denizde çıkan inci, dişlerin...

Sen oluyordu herkes
Sen oluveriyordu herşey
Vapurun bacasından tüten duman
Hayallerin oluyordu
Bulutların arasında parıldayan ay yüzün...

Sen oluyordu herkes
Sen oluveriyordu herşey
Hazanda düşen gül yaprağı
Hüznün oluyordu
Dalda Kanat çırpan kuş yüreğinin...

Sen oluyordu herkes
Sen oluveriyordu herşey
Servise binen güzel çocuk
Durakta bekleyen emektar işçi
Okula giden çiçeği burnunda öğretmen
Dedim ya;
Sen oluyordu herkes
Herkes de sen...

Açan çiçek
Uçan kelebek
Vızıldayan arı
Sen gibi nazlı
Sen gibi uçarı
Sen oluveriyordu hepsi
Ayrı ayrı ...

Derken;
Annem oluyordun
Babam oluyordun
Hastalandığımda
Dermanım oluyordun
Bazen de dayanılmaz acım
Sendin Hücrelerimde
yüreğimi sorgulayan savcım...

Yolumu kaybettiğimde rehberim
Fırtınalı havada pusulam oluyordun

Yüreğim dalgalandığında limanım
Sevdalandığımda aşk iksirim...

Ekmeğim oluyordun
Suyum aşım
Reşit olmadığım
Onyedi yaşım...

Herşey olan sen
Herkes olan sen
Sen kimsin sahi
Nesin Sen?
Neye baksam sen
Kimi görsem sen
Nereye dönsem sen...

Ve sen
şiir oluyordun en sonunda
Yazmak istediğim
satır satır
Yaprak yaprak
Hadi söyle onyedi yaşım
Mümkün mü Seni unutmak...

Şükrullah YAVUZER
23.04.2020
Karantina Gunleri
Van

Şükrullah Yavuzer

Sen Tanımasan da Olur

Sen tanımasan da olur
Boynu bükük yetim çocuklar
Evsiz barksızlar tanır
Sokak kedileri, aç köpekler
Elimden simit kapan martılar
Avuçlarımdan yemlenen
Kuşlar tanır
Yağmurda damı akanlar
Kışın ayakları üşüyenler tanır
Çocukları doysun diye
Şofradan aç kalkan anneler
Bir selama bir kelama
Hasret kalanlar tanır

Sen tanımasan da olur...

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Sen Vanlı mısın Hemşerim?

"Gardaş ne edisen
Keyfın nicedir?" diye komşunun hal ve hatırını sormuşsan;
"Eyyem valla nedim" diye cevap almışsan
He Vallah Sen Vanlısan

Yüzü güneşten Yananın İskeleli,
Ensesi güneşte yananın
Sihkeli olduğunu biliyorsan;
Bir dosttan gelen isteğe "başım gözüm üstüne" demişsen;
He Vallah Sen Vanlısan

Otlı peyniri yer sofrasında
sıcak tandır ekmeği ile yemişsen;
Norduz koyununun yoğurdunu,
Erciş'in üzümünü,
Sihke'nin kavununu yiyip,
Zincirin ucuna bağlı maşrapa ile
Kehriz suyu içmişsen;
He Vallah Sen Vanlısan

Ahşap balkonlu, kerpiç evde doğup büyümüşsen;
Karçin ağacının altında oturup semaver çayı içmeden önce "hele az otlı peynirli tandır
ekmeği getirin de çay hoş gitsin" deyip "çay ne say ne" şiarına uygun sayısını
bilemediğin kadar çay içmişsen;
He Vallah Sen Vanlısan

Sabah kahvaltısında otlı peynir, murtuğa, cacık, içli kade, lavaş ekmeği, kaymak,
tereyağı ve bal yemişsen;
Sonra dehre ile dirgeni alıp bağçaya çıkmışsan;
He Vallah Sen Vanlısan

Gevaş'ın Lobisini pişirip,
Pancarı çapalamışsan;
Erek'in uçkununu,
Başet'in çirişini,
Başkale'nin mantarlı bulgurunu yemişsen;
He Vallah Sen Vanlısan

Dağlarda mendı, siyabu, sirik, catri dermişsen;
Damaklarda tat bırakan bulgur şilesini,
Sofraların vazgeçilmezi keledoşu,
Leziz heliseyi, ekşiliyi,
tandırda ayrılan aşılı balığı yemişsen;
He Vallah Sen Vanlısan

Dama gurut sermişsen,
Genç kızların düşlerinin yansıması
Van kiliminde oturmuşsan,
Ahşap balkonda ipe dizilmiş sebzeleri kurutmuşsan,
Misafir için divanın bir köşesine yığdığın Yatakların üstüne cacım'ı örtmüşsen,

He Vallah Sen Vanlısan

"Xéra Muhammed" diye el açan İso'ya

Sadaka

Kovboy şapkası takan Feyzo'ya hamam parası vermişsen;

Deli Metin'i görünce yolunu on adım değiştirmişsen,

Şehir parkında, çınar ağacının altında buz gibi ayran içerken Aloş'a haracını vermişsen;

He Vallah Sen Vanlısan

Herkül Mustafa'yı tanıyorsan;

Şoratan Salo'ya selam,

Deli Fadile'ye sigara vermişsen;

Lezgin Ağa'nın faytonuna binip İskele'nin Kavaklı yolunda turlamışsan;

Vanlı Maykıl Cakson'dan şarkı dinlemişsen;

Necip Hocadan "rengin açılışın" diye dua almışsan;

He Vallah Sen Vanlısan

Gevaş'ta yazın sarışın

Kışın esmer olmuşsan,

Van gölünün sodalı suyunda

Yün ve esbap yıkamışsan;

Tırleşin'in toprağını dama taşımışsan;

He Vallah Sen Vanlısan

Mavinin tüm tonlarını ayrı ayrı barındıran

Van Gölü'nde gün batımını izlemişsen;

Martıların sevinç çığlıklarını dinlerken semaver çayı içmişsen;

Gevaşlı Çobanla Ahtamara'nın dillere destan aşk hikâyesini biliyorsan;

He Vallah Sen Vanlısan

Hoşap Kalesini yaptıran Sarı Süleyman'ın kale ustasına verdiği ödülünden haberdarsan,

Çırpacın ne olduğunu biliyorsan;

Zeve'de yatanları unutmamışsan;

Hüsrev Paşa camisinde teravih kılmışsan;

He Vallah Sen Vanlısan

Hor hor bulağından su içmişsen;

Çilehanede maziye dalmışsan;

Şofu Babayı, Nanyemez Babayı ve Abdurrahman Gaziyi ziyaret etmişsen,

Hıdrellezde Akköprü'de dilek dilemişsen;

Süphan Dağında Xeci ile Siyabend'in silüetini görmüşsen

He Vallah Sen Vanlısan

Atakan ÇELİK'ten "Vanlıyam şanlıyam gılcı ganlıyam"ı,

Hüsamettin SUBAŞI'ndan "Edremit Van'a bakar içinde Şamran akar"ı" dinlemişsen;

He Vallah Sen Vanlısan

Muradiye Şelalesini,

Kevseri andıran Kanissipi'yi,

Akdamar Adasını,

Başkale'nin Pamukkalesini

Kilegom'u ve peri bacalarını,

Halime Hatun türbesini,
Şeytan köprüsünü,
insanı yeniden iman etmeye davet eden balık göçünü,
Edremit'i, Şamran'ı, görüp
Cennet memleketinle övünüyorsan;
He Vallah Sen Vanlısan

Aldığın rengarenk desenli koltuk takımının Üstünü örtü ile örtmüşsen;
Televizyon kumandasını iki kat naylonla sarmışsan;
Beğenerek aldığın halıya savan sermişsen;
Kahvede sandalyenin birine oturup, birine ayağını, birine kolunu koyarak aynı anda üç
oturağı işgal etmişsen;
He Vallah Sen Vanlısan

Birkoçun kavurması,
Şeref Şahin'in çiğköftesi,
Hacıbabanın paçası,
Anadolu'nun kaburgası,
Yusuf Konak'ın meşhur kahvaltısı,
Dolayı'nın çayı, Koçero'nun kahvesi
Var mı bunlardan ötesi diyorsan
He Vallah Sen Vanlısan Hemşerim
Gara gaşından gaytan bıyığına kadar
Gel alnından öpeyim....

Şükrullah Yavuzer

Seni Gölüşlerime Sakladım

Tutumlu olmalıyım
Yarınlarımı da düşünmeliyim
Malum zaman kötü
Düşmez kalkmaz bir Allah
Güzel anılar biriktirmeliyim
Sen gibisi bir daha
Dünyaya Gelmez
Sensiz ne yaparım ben sonra
Kokundan biraz saklamalıyım
Gölüşünden bir tutam
Saçlarından birkaç tel
Yıldızlara bakışını
Saklamalıyım
Ellerinin sıcaklığını
Malum Geceler uzun
Üşümemeliyim
Sevmelerini sarmalarını
Saklamalıyım
Nazlarını cilvelerini
Senden çokça anlar biriktirmeliyim
Kavgalarını küsmelerini
Çocukça davranışlarını
Saklamalıyım
Sonra sarıp sarıp sevmelerini
Yarının ne getireceği
Belli olmaz
Tedbirli olmalıyım
Seni Kuşların sesine
Gölüşlerime saklamalıyım...

21 Aralık 2020

Şükrullah Yavuzer

Sevmek de lazım

Sadece Nefes almak yaşamak
anlamına gelmez
Sevmek de lazım azizim

Şükrullah Yavuzer

Sıradışı Olmak

Güneşe göz kırpsın
Nergiz ile yasemen
Arıları cezbetsin
Erguvan ile fesleğen
Muhabbete dalsın
Kelebek ile sarmaşık
Baharda, yazda açadursun
Papatya, gül ile leylak
Tenhalara çekilsin
Beyaz zambak
Marifet odur ki
Kardelen gibi zemheride
Yırta yırtı beyaz kefeni
Bir gelin gibi açmak...

Şükrullah Yavuzer

Son gece

Hadi!
GüneŖi kucaklayıp koy bu son geceme...

Ŗükrullah Yavuzer

Sonun

Tırtılın sonu gibi olsun sonun...

Şükrullah Yavuzer

Söz

Dertliyim biraz
Yorgunum biraz
Sana kırgınım biraz
Yüreğim ayaz
Kanıyor da biraz
İçimde sönmeyen bir köz
Sana söz
Sen yüreğimdeyken öleceğim

Şükrullah Yavuzer

Sözde İnsan

Çok insan gördüm
Bir Köpek kadar dost değillerdi
Çok nankör gördüm
Hiçbiri kedi değildi
Soframızda doyanlar gözümüzü oydu
Doyanların hiç biri karga değildi.
Adam ettiklerimiz ilk bizi tepti
Onlar da eşek değildi
Körü körüne inat edenler
Keçi değildi
Dilinde zehir olanlar yılan değildi
Çok kaba ve görgüsüzdü ayı değildi
Doğru hiç bir tarafı yoktu deve değildi
Çok maskaralık yapıyordu şebek değildi
Fırsatını bulduğunda zehrini akıtıyordu akrep değildi.
Her türlü pisliği yiyordu domuz değildi.
Tüm bunları yaparken tertemiz hayvanları
Aşağılıyordu sözde insandı...

Şükrullah Yavuzer

Şair oldum

Sen içten bir gülüşle
"Şiir seviyorum" dedin
Ben de şair oldum işte...

Şükrullah Yavuzer

Şaşırıp Kalıyorum

Şaşırıp kalıyorum
Beyni olmayanlarda
Özgüven nasıl da tavan yapıyor
İcraatta hiç bir eseri olmayanın
Dili nasıl da uzun oluyor
Zor zamanda ortalıkta görünmeyen
Rahatta nasıl baş köşeye kuruluyor
Riyakar ve çıkarıcılar her dönem gemilerini Nasıl da yürütüyorlar sığ sularda
Yalancılar nasıl da bürünüyorlar
En doğru insan rolüne
Yılanlar nasılda mevsimden mevsime Gömlek değiştiriyorlar modaya uyar gibi
Av köpekleri bir kemik karşılığında
Nasıl da kuyruk sallıyorlar sahiplerine
Münafıklar nasıl ihtisas yapıyorlar
Laf ebeliğinde
Sırat-ı müstakime doğru yol alanlar
Nasıl da yapayalnızlar bir kenarda...

Şükrullah YAVUZER
03.07.2020

Şükrullah Yavuzer

Şimdi Gitmek Zamanı

Kimseler yormasın artık kendini
Şimdi ne bilmek ne anlamak
Ne de konuşmak zamanı
Şimdi artık katranla
Doldurduğunuz Yüreğime
Bir güneş çizme zamanı
Şimdi ayrılık şimdi unutmak
Ve şimdi
Ardına bakmadan
Gitmek zamanı...

Şükrullah YAVUZER
21 Eylül 2020

Şükrullah Yavuzer

Tam Yüreğinden Vuruldun mu Hiç?

Sen güldün mü hiç
Başı okşanan
Bir yetimin gülüşünde
Ağladın mi hiç
yavrusunu yitiren
Bir annenin gözlerinden
Kefensiz gömüldün mü hiç
Bir şehitle birlikte kara toprağa
Tam yüreğinden vuruldun mu hiç
Kudüs için şehit olan bir yürekte

Şükrullah Yavuzer

Tazelik

İslamsız hayat
Çürür de çürür
Her dem Taptazedir
Allah'a adanmış
Bir ömür

Şükrullah Yavuzer

Tükür Yüzüne

Tükür yüzüne cehaletin,
Cehaletten nemalananın.

Tükür yüzüne zalimin,
Zulme çanak tutanın.

Tükür yüzüne,
Uzatılan eli
İsıran köpeğin,
İki yüzlünün,
Arkadan iş çevirenin.

Tükür yüzüne,
Yemek yediği kaba
Tükürenin.
Ülkesine ihanet edenin.

Tükür yüzüne Yezit 'in
Nemrut'un,
İlmiyle amel etmeyen Bel'am'ın,
Malıyla övünen Karun'un.

Tükür yüzüne katilin,
İnsana kıyanın,
Ocaklara ateş düşürenin.

Tükür yüzüne,
Yangın yerine
Körükle gidenin,
Ortalığı ateşe verenin.

Tükür yüzüne,
Yangın yerinde
Rahat uyuyanın...

Şükrullah Yavuzer

Uyan

Filistinde kan revan içinde
Bir ananın Yavrusu,
Mescid-i Aksa'ya doğru
Namerdin Namlusu,
Ayaklar altında uyuyanların
Şerefi, namusu,
Haydi uyan ümmet!
Başlasın zalimin kabusu,
Haydi uyan ümmet !
Şahlansın Muhammed'in ordusu...

Şükrullah YAVUZER
24.07.2020

Şükrullah Yavuzer

Uyku dūřmanı

Varken uyutmuyorsun
Yokken uyutmuyorsun
Sen uyku dūřmanı mısın?

şükrullah Yavuzer

Uyumak

Sensiz Uykular haramdı bana,
Oysaki sırf seni rüyamda görmek için Uyuduğumu kimseler bilmiyordu...

Şükrullah Yavuzer

Üflesem Söner miydi Güneş?

Güneş battı.
Ömürden bir gün daha geçti.
Hayat takviminden,
Bir yaprak daha düştü usulca.
Ufuk kızıla boyandı...

Ben miyim koynunda gecenin,
Gece mi dolanan kollarıma.
Eşlik ediyor bana geçmişim,
Bu günlere düşe kalka gelmişim...

Titreyen lamba ışığında,
Cılız gölgem.
Gözümün etrafında çizgiler,
Alnım kırış kırış.
Yitikler sokağında,
Rüzgârın uğultusu.
Bu zamana bir feryat,
Bir haykırış...

Yıldız gibi aklar şakağında,
Bir garip seyyah,
Zaman yolculuğunda...

Yüreğimde fırtınalar,
Dilimde bin bir ah!
Aklımda deli deli sorular,
Soruların aklından zoru var,
Sorular, sorular,
Nedenler ve niçinler,
Sorular beynimde zonklar...

Dem, fikir demi,
Dem kokuyor,
Çayımın demi,
Al önüne, kâğıt kalemi,
Gece tefekkür,
Gece dua,
Gece haykırış,
Gece Hakk'a yakarış,
Bilinmez mi,
Gönüller arası bir karış...

Ay ve güneş,
Gece ve gündüz,
Birbirine sevdalı iki eş.
Gece bitti, şafak söktü,
Her daim sürer bu
Keşmekeş.
Bir üflesem ,
Söner miydi Güneş?

Güneş doğdu eyvah!
Eyvah! yine oldu sabah...

08.05.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Üstünlük

Kaşlar, her ne kadar gözlerin üstünde olursa olsun, gözler daha değerlidir...

Şükrullah Yavuzer

Üşüyorum

Bu nasıl bir bakış
Buz dağından
Bu nasıl bir söz
Dökülen dudaklarından
Kuzey kutbundan kalma
Bakışlarınla
Bana bakma öyle
Sevgilim
Ben eskimo değilim
Üşüyorum.

Şükrullah YAVUZER
05.07.2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Ütopya

Sen yazılmamış
En güzel şiir
Sen söylenmemiş
En güzel şarkı
Sen görülmemiş
En güzel rüya
Sen gezilmemiş
En güzel Ülke
Sen ütopya...

Seni bir ben yazdım
Seni bir ben söyledim
Seni bir ben gördüm
Seni bir ben gezdim
Şehir şehir
Ben şair
Şen şiirler ülkesi
Ütopyam

Seni az sevmedim
Orta hiç sevmedim
Ben seni çok sevdim
Ütopyam
Eşsiz ülkem

Şükrullah YAVUZER
24 Mayıs 2020
VAN

Şükrullah Yavuzer

Vangölü

Bir Van Balığı
İstikbali için
Çırpınır durur
Balıkbendi'nde
Aklından geçirir
Onu bir martı
Şeytan Köprüsü'nde...

Mavi, açık mavi,
Buzmavisi , masmavi
Yaşar Kemal'in kulaklarını
Çınlatan Mavi
Vangölü mavisini
Buna gökyüzü bile şaşırılmış
Nerden bulmuş
Bu kadar maviyi diye
Kimbilir Hangi çingene kızın
Elbisesinden almış....

Vangölü'nde
Nazlı nazlı süzülüyor
Bir Yelkenli
Göz kırıyor ona
Edremitli Deniz feneri
Birbirlerine yanıklar
Hallerinden belli....

Vangölü
Tamara'nın göz yaşıdır
O yüzden tuzludur tadı
Bağrında Gevaşlı Çoban'ın
Muradı saklı...

Vangölü'nün aşkı
Suyu gibidir
İçtikçe susatan
Xeci ve Siyabendi
Anlatır durur gözü yaşlı Süphan...

Kuşatmış Vangölü'nü
Artos, Ereğ, Nemrut Dağı
Vangölü bağrına
Basmış Akdamarı
Yabana atmamak gerek
Çarpanak ve Adır'ı...

Demir alır iskeleden
Beş vapuru
Van'dan Tatvan'a doğru
Fısıldadı kulağıma
Bir deniz kabuğu
Van'dan Tüm Dünyaya

Kardeşlik, Selam ve dostluğu...

şükrullah YAVUZER
23 Mayıs 2020
VAN

şükrullah Yavuzer

Var mı senin dengin

Lut'un karısı kadar sadık
Nuh'un oğlu kadar yakın
Yusuf'un kardeşleri kadar vefalı
Kabil kadar masum
Ebucehil kadar bilgin
Bel'am kadar alim
Nemrut kadar merhametli
Firavun kadar mazlum
Karun kadar zengin
Daha ne olsun
Var mı senin dengin?

Şükrullah Yavuzer

Varlığın ve yokluğun

Varlığın hayat olmadı ki bana yokluğun ölüm olsun....

Şükrullah Yavuzer

Verin Bana Çocukluğumu

Yüreğim Afrika sıcağı,
Mevsim bağbozumu.
Alışamadı içimdeki çocuk,
Yalancı büyüklüğe.
Büyüklük sizin olsun,
Verin bana çocukluğumu...

Uzmanlığım hırsız-polis oyunu,
Gözdem güvercin taklası,
Doktor, Doçent, Öğretmen, Müdür,
Sizin olsun unvanların hepsi.
Verin bana sade çocukluğumu...

Grand takımlar, kravatlar,
Kösele ayakkabılar sizin olsun.
Verin bana baş ucuma koyduğum
Bayramlık pantolonumu...

Alışamadım büyüklük oyununa,
Dönmek istiyorum gözlerimi kapadığımda,
Kimsenin beni görmediğine inandığım
Çocukluğuma.
Arabalar, evler sizin olsun,
Verin bana dizimdeki yaranın
Kabuğunu...

Saklandığım kapı arkaları,
Uçan kaşıkla gelen yemekler,
Annemin nişan almadan
Fırlattığı uzun menzilli terlikler,
Sizin olsun tüm ziyafetler,
Verin bana ekmek arası
Domates ve yeşil soğanı...

Bacak kadar kalsaydım keşke,
Öcülerden korksaydım.
İnansaydım devlere, cücelere,
Kanmasaydım yalancı sevgilere.
Tüm gerçekler sizin olsun,
Verin bana masalları...

"Kalbin kadar temiz olan bu sayfayı
Bana ayırdığın için teşekkür ederim"
Diye başlayan hatıra defterimi özledim.
Tüm şaşalı arkadaşlıklar sizin olsun,
Verin bana hatıra defterimdeki arkadaşları...

Tüm buketler, hediyeler, saatler
Sizin olsun
Verin bana hatıra defterimdeki
Kurumuş gül yapraklarını...

Bulutlardan şekiller oluştururdum,
Güneşi açar kapardım,
Rüzgâra kafa tutardım,
Sahilde dalgaları sayardım,
Yıldızlardan aşağı kayardım,
Sizin olsun tüm eğlenceler,
Verin bana hayallerimi...

Yağan yağmurda delice ıslanırdım,
Gök kuşağını yakalardım,
Ay dedeye salıncak kurardım,
Uçaklar sizin olsun,
Verin bana uçurtmamı...

Gök yüzü yorgandı bana,
Çimenler döşek,
Yıldızlar kandil,
Akan burnuma
Kolum mendil,
Çocukçaydı bildiğim
Tek dil,
Sizin olsun tüm yabancı diller
Verin bana çocukça dilimi...

Sadece düşerken canım yansa,
Karıncanın kuşun ölümüne ağlasam.
Yalnız delice koşarken
Kalbim hızlı çarpsa,
Leyla mecnun sizin olsun,
Verin bana çocukluk aşkımı...

Ben büyüdüm, pişmanım.
İçimde saklı çocuk,
Sen sakın büyüme! ...

Şükrullah Yavuzer

Yağmur

Ve İki damla gözyaşı süzülür
Göz pınarından,
Karışır yağın yağmura.
Hiçkırmanı gök gürültüsü bastırır,
Bir duyan olmasın diye.
Sonra Yağmur hızlanır
Göz yaşını taklit için...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Yağmursuz Bulutlar gibiydin

Yağmuru olmayan
Bulutlar gibiydin
Sadece sestен
Gürültüden ibarettin
Ne bereketin vardı
Ne de meymenetin...
Böyle havada soğumuşsa
Buz kesilmişse
Elbet bir bildiği vardı
Yüreğimin...

Şükrullah Yavuzer

Yalnız da Ağlanmıyor

Toplanır gökteki bulutlar gözlerime
Bendeki hava durumu yağışlı olur
Ağlasam dağılır bulutlar biliyorum
Ama yalnız da ağlanmıyor...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Yalnızlık Üzerine

Japonya'da "Ohitorisama" adı verilen yalnız kalma sanatı günden güne yayılırken, yalnızlık çekenlere arkadaşlık edecek yapay zekalı robotlar da üretilmeye başlandı. Japon Hükümeti bu durumu ciddiye alarak YALNIZLIK BAKANLIGI adı altında yeni bir bakanlık kurdu...

İnsanlar yalnızlıklarını telefon ve bilgisayarla uğraşarak telafi etmeye çalışıyorlar. İnsanlar gittikçe dijitalleşiyor ve bireyselleşiyorlar. New York'ta "yalnızlık paylaşılmaz, yemekte bile" sloganıyla açılan bir restoran, hiçbir insanı görmeden yemek yeme imkânı sağlıyor. Bu restoranın inanılmaz derecede rağbet görmeye başlaması neyin habercisidir acaba? Yalnızlık kimine göre huzurun adı kimine göre ölümün diğer adıdır. Kiminin yüzünde güller açtırırken kiminin kâbusudur yalnızlık... Yalnızlık insanı uçuruma da götürebilir ulvilik makamına da çıkarabilir. Kimilerini delirtirken kimilerini bilge yapar yalnızlık... Yalnızlık neydi, kendini bulma ve tanıma mıydı yoksa kendinden uzaklaşma mı? Baudelaire'in şair tanımındaki gibi "Şair, kalabalık içindeyken yalnız, yalnızken de kalabalık olmasını bilen kişi miydi?" Kalabalığın içinde bile yalnız hisseder miydi insan kendini? İnsanlar yalnızlığa aşınaydılar aslında. Dünyaya yalnız gelir ve yalnız başlarına sonsuz yolculuğa çıkarlardı. Yalnızlık bir kişilik bozukluğunun habercisi mi yoksa olgunlaşmanın, kendini bulmanın göstergesi miydi? Fiziksel olarak yalnız görünenler gerçekten yalnız mıydılar? Yalnızlık insanın kendisi ile (yanlışları ve doğrularıyla) yüzleşmesi midir? Yazarlar, şairler, mucitler, ermişler için yalnızlık paha biçilmezdir belki de... Yalnızlık, içindeki gizli zenginlikleri görmeyi sağlayan bir olgu mudur? Yalnızlık, derinliklerindeki hazineleri gün yüzüne çıkaran bir mucize midir yoksa? Şairin "Etrafındaki kalabalık Ciğerci dükkanının önündeki Kedilerin kalabalığı gibidir. Aldanma! Ciğer bitince kalabalık da dağılır..." (Şükrullah Yavuzer) dediği gibi etrafımız menfaat için mi kalabalıktı, Bilinmez...

Orhan Veli'nin korktuğu gibi miydi yalnızlık...

"Bilmezler yalnız yaşamayanlar,
Nasıl korku verir sessizlik insana;
İnsan nasıl konuşur kendisiyle;
Nasıl koşar aynalara,
Bir cana hasret..."

Yine Şairin "Kalemin Ucundaki Sen" adlı şiirinde;

"Yalnız değilim ki artık
Kalemim var,
Kalemin ucunda da sen..." dediği gibi insanın yazıya, şiire, resime, kitaba bağlanmasının sebebi yalnızlık mıydı?

Özdemir Asaf gibi Yalnızlığı paylaşamayanlar da var şu hayatta;

"Yalnızlık, yaşamda bir an,
Hep yeniden başlayan...
Dışından anlaşılmaz.

Ya da kocaman bir yalan,
Kovdukça kovalayan...
Paylaşılmaz,
Bir düşün'de beni sana ayıran
Yalnızlık, Paylaşılsa yalnızlık olmaz..."

Cahit Sıtkı gibi doğayı kendine dost edinenler, insanlara güvenini kaybedenler miydi?

"Can yoldaşın olmazsa olmasın
Yalnızım diye hayıflanmayasın.
Eğilmiş üstüne gökyüzü masmavi;
Bir anne şefkatine müsavi;
Üç adım ötede deniz;
Dosttur, ne öfkesi ne durgunluğu sebepsiz.
Bir derdin varsa açabilirsin ağaçlara;
Ağaç yaprak verir, sır vermez rüzgâra
Ve kış yaz,
Dalda kuş eksik olmaz.
Dağ başında duman.
Yalnızlık nedir göreceksin öldüğün zaman..."

Sabahattin Kudret Aksal'a göre yalnızlık akşamdan başlar;

"Akşam oldu mu bir kamyon
Bütün dostları alır gider
Bir başına kor
Seni ovanın ortasında..."

Van'ımızın değeri Yaşar Kemal yalnızlığa sitem eder;

"Kuş uçmaz, kervan geçmez bir yerdesin.
Su olsan kimse içmez,
Yol olsan kimse geçmez,
Elin adamı ne anlar senden?
Çıkarsın bir dağ başına,
Bir ağaç bulursun Tellersin
pullarsın Gelin eylersin.
Bir de bulutları görürsün,
bir de bulutları görürsün,
bir de bulutları görürsün.
Köpürmüş gelen bulutları.
Başka ne gelir elden?
Çın çın ötüyor yüreğimin kökünde
şu dünyanın ıssızlığı.
Tanrı kimsenin başına vermesin
böyle bir yalnızlığı!"

Kimi insan yalnızlığını yüreğindeki ile konuşarak giderir;

"Aylardan kasım
Yine sensiz yine yalnızım
Hazan mevsiminde,

Dökülürken yaprak.
Yüreğimle konuşuyorum,
Sen sanarak..." (Şükrullah Yavuzer)

Dünyadaki her kesin ve her şeyin aslında yalnız olduğunu söyler Ümit Yaşar Oğuzcan;

"Güneşin aksam hüznle battığı
Karşıdaki karlı dağlar yalnız
Düşen yaprak, esen rüzgâr yalnız
İnsanda ölümün yalnızlığı
Yalnız düşünceler paramparça
Yalnız hatıralar kırık dökük
Yalnızlık zor, yalnızlık büyük
İnsanın yalnızlığı bambaşka
Dünyada yalnız olmayan ne var
Yer altında ölümler, gökte yıldız
Denizlerde yelkenliler yalnız
Ve insan yalnız tanrılar kadar
Üzerinde ümitle yaşadığımız
Dünyaya sığmıyor yalnızlığımız."

İnsan yalnızlığına sebep arar kimi zaman;

"Koca buluttan gül yaprağına
Düşen damlacığım
Eylül'de gelmişim dünyaya
Bundandır sanırım
Bunca yalnızlığım..." (Şükrullah Yavuzer)

Ümit Yaşar Oğuzcan İstanbul'daki yalnızlığını bir zincirdeki pasa benzetir;

"Bu şehirde bir pastır yalnızlık
Bir zincirde yüzyılların bıraktığı
Yum gözlerini daha iyi göreceksin
Seni çepeçevre saran bu yalnızlığı."

Ataol Behramoğlu yüzbinlerin yalnızlığını şöyle ifade eder;

"Ben tek başına ne yapabilirim
Diye düşündü biri ve hiçbir şey yapmamaya karar verdi
Ben tek başına ne yapabilirim
Diye düşündü bir öteki ve yalnızlığının kuytululuğuna çekildi
Ben tek başına ne yapabilirim
Diye düşündü bir üçüncü ve tek başına düşünmeyi sürdürdü
Ben tek başına ne yapabilirim
Diye düşündü yüzbinler ve tek başlıklarını sürdürdüler..."

Yalnızlık belki de cehennemidir insanın;

"Batan güneş mi
Karanlığa sebep
Yoksa sensizlik mi

Ruhumda oluşturduğun depremle
Kalbimdeki enkazı
Kim kaldıracak şimdi
Yalnızlık ateşi
Öyle bir yaktı ki yüreğimi
Cehennem olsa
Anca bu kadar yakardı..." (Şükrullah Yavuzer)

Yalnızlık bazen de bir yılanı sarılmayı isteyecek kadar çaresiz bırakır insanı;

"Şemsiye yapımcıları
ıslanmaktan
tek kişiyi koruyacak genişlikte
keşince kumaşları
yağmur değil
yalnızlıktır yağın...
Daha da hüzünlendirir her gece
kent sokaklarını
bekçinin nefesiyle
düdüğün içinde dönen
nohut taneciğinin yalnızlığı
Ne çok sevinirim bilerseniz
bir yılan
Mezarıma girer de
göğüs kafesimin kemikleri içinde
kış uykusuna
yatarsa" (Sunay Akın)

Hayrani Abdullah Öztürk yalnızlığı müspet ve menfi yönleriyle işlerken tüm yazdıklarımızın özetini veriyor aslında ;

"Yalnızlık bir ödül, yalnızlık bir ceza
Yalnızlık bir saray yalnızlık bir zindan
Yalnızlık yücelere mahsus
Yalnızlık cücelere mahsus
Yalnızlık bir tatil ve dinlenme
Yalnızlık bir sürgün ve işkence
Yalnızlık yalnızlıktan kurtulmak için
Yalnızlık kalabalıktan kaçmak için
Yalnızlık kaybolma yeri
Yalnızlık buluşma yeri
Yalnızlık ulaşılan son nokta
Yalnızlık kaybedilen ilk nokta
Yalnızlık terk etmektir
Yalnızlık terk edilmektir
Yalnızlık yanlışlıktan doğar
Yalnızlık yalınlıktan akar.

Kalabalığın içindeki yalnızlığa sitem eder Ahmet Altan;

"Yanımda kimse olmadığından değil yalnızlığım,
Yalnız olduğumu söyleyebileceğim kimse olmadığı için ben yalnızım."

"Yalnızlık tek kelime, söylenişi ne kadar kolay. Halbuki yaşanması o kadar zordur ki."
Diyor Goethe...
Gerçekten de yalnızlık kişiden kişiye farklı anlamlar ve farklı yaşantılar barındırıyor
özünde.
Aslında Hepimiz biraz yalnız ve biraz da kalabalığız...

Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Yanlış

Taştan yastık kolların,
Cehennem gibi yüreğin,
Eşek arısı sokasıca dilin
Buz sarkıtı gülüşün,
Çin işkencesi muhabbetin.
Ağıtlar kadar acı kaderim,
Dosdoğru bir aşkla,
Yapayanlış birini sevdim,
Tarifi yok kederimin,
Telafisi yok yitik zamanın...

şükrullah Yavuzer

Yap-boz

Bir yap-boz değildi ki kalbim
Madem birleştirmeyi bilmiyordun
Neden paramparça ettin...

şükrullah Yavuzer

Yarınım olmadı

Ümitler ekdim
Sessiz ve karanlık geceye
Boy verip yarın olacaktı
Ben hep yarını bekledim durdum
Sabah oldu ama
Hiç yarınım olmadı
Hep yere düştüm
Kanadı dizlerim
Elimden tutanım olmadı
Gök yüzünün maviliğine tutunup
Ayağa kalktım...

Şükrullah Yavuzer

Yaşamak

Yaşamak sadece Nefes almak değildir
Sevmek de lazım...

Şükrullah Yavuzer

Yaşamak Yakışırdı Sana

Bugün yüreğimde ölenlerin listesinde adını gördüm.
Oysaki Yaşamak yakışırdı sana
Şiir tadında...

Şükrullah Yavuzer

Yol arkadaşı

Köprüsüz geçtiğim nehirlerde
Yalın ayak yürüdüğüm dikenli yollarda
Sen yoktun yanımda...

Şükrullah Yavuzer

Yorulдум

Yorulдум...
Kalbinin kıyısında sessiz sedasız dinlenmek istiyorum...

Şükrullah Yavuzer

Yunus Oldum

Bazen Ahmet Arifle,
Prangalar eskittim
Mahpushane köşelerinde.
Bazen Sabahattin Ali ile
Sınırlarda öldüm,
Bir insan tacirinin elinde.
Bazen Yaşar Kemal gibi
Yapa yalnız kaldım,
Sarıldım ağaçtan bir geline...

Bazen Bir sağdan,
Bir soldan asıldım,
Adalet! Yerini bulsun diye.
Bazen kafa kağıdında,
Yaşım büyütüldü,
Boyum dar ağacına
Yetişsin diye ...

Bazen Hüseyin'le
Bir yudum Suyu hasret kaldım,
Şabiller su diye inerken,
İçime içime aktı kanlı yaşım.
Fırat Nehri Gürül gürül akarken,
Kerbelada kesildi başım...

Bazen madımakta,
Ateşlerde yandım.
Şiir şiir öldüm,
Türkü türkü öldüm .
Öldükçe dirildim, elimde sazım...

Bazen katır sırtında,
Bir kaçakçı oldum.
Bazen Köy köy dolaşan bir çerçi.
Bazen bir bahadır oldum sınırlarda,
Bazen bir mücahit.
Bazen yaraları sarılan bir gazi oldum,
Bazen bayrak altında yatan bir şehit..

Bazen ormanlarda yakılan,
Bir ağaç oldum.
Ağacın dibinde yanan,
Bir tavşan, bir geyik,
Bazen uçup kurtulan,
Bir üveyik oldum.
Bazen avcı ile aldatan,
Kınalı bir keklik...

Bazen Neşet Ertaş'ın dilinde,
Yanık bir türkü oldum,
Saz oldum, söz oldum,
Gönülden gönüle giden yol oldum...

Bazen Ahmet Kaya'nın
Saçlarına düşen yıldız oldum
Bazen Nazım Hikmet gibi
Memlekete hasret kaldım.
Bazen Necip Fazıl gibi
Zindanlara atıldım...

Bazen Alevi bazen Sünni oldum
Bazen Laz bazen Çerkez oldum
Bazen Türk Bazen kürt oldum
Rengarenk mozaik oldum
Anadolu'ya hamur oldum
Yoğrula yoğrula şiir oldum
Türkü oldum....

Bazen Mevlana oldum
Bazen Ahmed-i Hani
Bazen Feqiy-i Teyran oldum
Bazen Mahsuni
Bazen deniz oldum
Bazen okyanus
Ben Yaratılanı
Yaratandan ötürü seven
Yunus oldum Yunus..

20.11.2020

Şükrullah Yavuzer

Yüreği güneş çocuklar

Biz doğuluyduk
Dağların çocuğuyduk
Kandan ve candan ibarettik
Gözlerimiz karaydı, merttik
Biz birbirimize benzerdik
Aynı coğrafyada aynı kaderdik...
Biz yüzü esmer
Yüreği güneş Çocuklardık...

Şükrullah Yavuzer

Yüreğime Doğru Gel

Yüreğime doğru gel.
Öyle bir gel ki;
Yüreğimin sahibiymiş gibi
Bir Şair yüreğinde
Şiirce bir aşk yaşamak için gel...
Şükrullah YAVUZER

Şükrullah Yavuzer

Yürek de Şart

Boy pos, kaş göz
İşveli cilveli söz
Ve Güzellik
Tek başına para etmez
Yürek de şart sevmek için

Şükrullah Yavuzer

Yürümek

Yürürken seni düşünüyorum
Seni düşündükçe yürüyorum
Hiç yorulmadım
Ne yürümekten
Ne de seni düşünmekten...
Şükrullah YAVUZER
06 Eylül 2020

Şükrullah Yavuzer

Yüzeysellik

Yüzüme bakarken gülüyordu
Ben de gülüyordum yüzüne
Ama hiç bir zaman görmedi
İçimde kopan fırtınaları...

Şükrullah Yavuzer

Zağar

Kapı önünde kuyruk sallayan
Bir zağar
Şahibine yaranmak için
Öküzü bile sağar ...

Şükrullah YAVUZER
05.07.2020

Şükrullah Yavuzer

Zaman

Zaman bembeyaz kardı,
Zamansız saçlarıma yağdı.
Dünyaya bu kadar bağlanacak
Ne vardı,
Ömür bir varmış bir yokmuş
Diyecek kadardı...

Hayatı kemiren sessiz
Bir faredir zaman.
Zaman, kimseye vermez aman,
Bak "tellere takıldı uçurtman"

Hayat siyah beyaz
Bir albümden ibaretti.
"Karganın ömrü
Kartal olmaya yetmedi"

İnanç, Anka gibi
Küllerinden yeniden doğmaktı.
Dünya, rengarenk bir kelebektir,
İncecik kanatlı,
Dokunsam sanki
Elimde kalacaktı...

Servet, örümcek ağı
Makam, ayaklarda bukağı
Siyaset, içi oyulmuş balkabağı
Aşk, yârin bükülmüş dudağı...

Takvim, zamanımı çalan hırsız,
Aynalar, yüzüme bakan arsız,
Ölüm, gelen misafir apansız...

Hasret, yürekte çöl sıcağı,
Vefa, sırtına saplanan dost bıçağı,
Üzüntü, çocuğun kırılmış oyuncuğı,
Adres, hayatın çıkmaz sokağı...

Adamlık, dimdik bir omurga,
Nankörlük, gözünü oyan karga,
Özgürlük, beyinlere vurulan pranga...

Kader, ağlarını ören örümcek,
İnsan, ipek ağlara dolanan böcek,
Nereye bu gidişat,
Heyhat!
Bu ömür daha ne kadar sürecektir,
Gaflet, çek üzerimden elini çek...

Şükrullah Yavuzer